

**V. ja U. SEURA
PAKILAN VISA**

30
VUOTTA

TOIMINTAKERTOMUS

1936-1966

SAAREN AUTO OY

OL ELANTO

KULJETUSLIIKE F HELENIUS

Vähäkaski 2 — Puh 727 840

OY V. W. HOLMBERGIN JÄLK.

Metallitehdas, Pakila

T:mi ILMA KOKKOSEN PUUTARHA

Kyläkunnantie 28 — Puh 748 823

KULJETUSLIIKE HANHINEN OY

Kyläkunnantie 16 — Puh 749 530

KELLOSEPÄNLIIKE E RAITANEN

Agricolankatu 11 — Puh 764 789

JARRULIITOS

Osuuskuja 1 — Puh 726 951

URHEILULIIKE K. AIROLA

Lepolantie 10 — Puh 746 150

MAUNULAN AUTOKOULU

Puh 494 403, 746 402

Raskaita nostoja ja kuljetuksia

Å. V. SJÖMAN

Aikutie 67 A — Puh 749 455

VARATTU

PAKILAN SUKKA JA KEMIKALI

Ripusuontie 2 — Puh 748 547

ELINTARVIKELIIKE K. RAUTIO

Paloheinäntie 7 — Puh 746 624

VARATTU

LUKIJALLE

Pakinkylää ei enää ole. Tämä harvaan asuttu mökkiläiskylä on paisunut laajaksi ja vilkkaaksi suurkaupungin osaksi. Näin ollen valtaosa tämän päivän pakilalaisista on asunut täällä vasta muutamia vuosia. Nämä tulokkaat eivät ole tietoisia siitä vilkkaasta urheilutoiminnasta, jota Pakilassa on harrastettu vuosikymmenien ajan. Tuskin monikaan tietää, että paljasjalkaisia pakilalaisia on ollut maamme edustajina olympialaisissakin.

Kun Pakilan Visa nyt täyttää 30 vuotta, on meillä sopiva tilaisuus – jopa velvollisuuskin – palauttaa mieleen nämä entiset ajat.

Ei ollut aivan yksinkertaista saada täsmällisiä tietoja näiltä kuluneilta vuosilta. Aineiston tarkistaminen vaati lukuisia puhelinsoittoja ja haastatteluja. Mutta koska ihmismuistin varaan perustuvat tiedot saattavat olla epätarkkoja, suotakoon mahdolliset virheellisyudet anteeksi.

Tällä julkaisulla tahdomme myös muistaa niitä uranuurtajia, jotka rakensivat perustan nykyiselle toiminnallemme. Samalla kiitän Visan nykyisen johdon puolesta kaikkia yhteiseen kekkoon kortensa kantaneita.

Lauri Ronkainen

**V- ja U-seura Pakilan Visan
30-VUOTISJUHLAJULKAISU
1936—1966**

Toimitusneuvosto: Erkki Grönvall
Kaisa Junttila
Paavo Kokkonen
Eetu Ronkainen
Aarno Suomi

Toimitussihteeri: Lauri Ronkainen

Taitto: Pentti Laaksonen

Kirjapaino: Oy Kodaprint Ab
Tapiola 1966

MENNEILTÄ VUOSILTA

Kertomus PAKILAN VISAN toiminnasta liikuntakasvatusjärjestönä

Kun Pakinkylän Veljet valtiovallan toimesta 1932 lakkautettiin ja sen omaisuus ja toimipaikka, Pakilan Työväentalo, takavarikoitiin, ei Pakilassa ollut työväen urheiluseuraa. Joulukuun 1. p:nä 1935 kokoontui 21 urheilun harrastajaa Tukiaisen kahvilaan perustaakseen TUL:n alaisen urheiluseuran. Tämä kahvila sijaitsi Lepolantien varrella nykyisen T. Järven sähköliikkeen paikalla. Tässä tilaisuudessa perustettiin V- ja U-seura Pakinkylän Visa. Mutta koska toiminta varsinaisesti alkoi vuoden 1936 alusta, pidetään sitä seuran perustamisvuotena. Visan ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin Uuno Laaksonen, sihteeriksi Erkki Öhman ja rahastonhoitajaksi Artturi Lehto. Perustajajäsenistä ovat edelleenkin seurassamme Esko Kokkonen ja Lennart Silius.

HIHTO

Kun Pakinkylän Visa aloitti toimintansa vuoden 1936 alussa, niin tuttuun ja luonnolliseen suomalaisten maalaisseurojen tapaan sen ensimmäiset kilpailut olivat jäsentenväliset hiihdot. Näissä maaliskuun 8. p:nä pidetyissä kilpailuissa oli kaksi sarjaa: yleinen 10 km ja nuoret 21-v 5 km. Näihin aikoihin kilpailuja pidettiin melko usein, esim v. -39 joka toinen viikko, koska yhteistoimintaa muiden seurojen kanssa ei ollut. Näiltä vuosilta tunnetuimpia hiihtäjiämme olivat Voitto Ahonen, Unto Sievä, Eino Leino, Elis Ranta sekä sisarukset Ida ja Julia Helenius.

Sotien jälkeenkkin toiminta alkoi hiihdon merkeissä. Hiihto on ollutkin talvikauden kilpailujen valtalaji aivan viime vuosiin saakka. Ensimmäiset sodan jälkeiset jäsentenväliset hiihdöt pidettiin tammikuussa -45. Samana talvena järjestettiin 18-vuotiaitten ja sitä nuorempien seuraottelu Oulunkylän Tähteä vastaan. Kilpailut pidettiin Pakilassa ja visalaiset selviytyivät voittajiksi. Talvella -47 Haagan Haka haastoi Visan hiihto-otteluun, johon kuuluivat sekä yleinen että nuorten sarjat.

Kun Pakila vuoden -47 alussa liitettiin Helsingin kaupunkiin ja Pakilan taajaväkinen yhdyskunta lakkautettiin, lahjoitti yhdyskunnan hallitus ylijäämävaransa paikkakunnan urheiluseuroille. Veto ja Visa saivat molemmat 110 nmk ja NMKY 60 nmk. Lisäksi se oli ostanut komean kiertopalkinnon näiden seurojen kesken kilpailtavaksi talvella hiihto-ottelussa ja kesällä yleisurheilussa. Tämän Pakilan Maljan saisi lopullisesti omakseen se seura, joka seuraavien viiden vuoden aikana saisi siihen useamman kiinnityksen. Koska kevättalvella -47 oli SVUL:n ja TUL:n kesken solmittu yhteistoimintasopimus, voitiin Pakilan Maljastakin kilpailla heti samana talvena. Otteluun kuului miesten yleinen sarja sekä poikien 18, 16, 14 ja 12-v sarjat. Visa sai ensimmäisen kiinnityksen kierto-palkintoon.

Haagan Haka-ottelun kiertopalkinnon kulku päättyi talvella -49 Visan kolmeen perättäiseen voittoon. Samoin kävi Oulunkylän Tähteä vastaan suoritetuissa otteluissa. Pakilan Maljakin löysi tiensä Visan kaappiin vuonna -51, kun Visa oli saanut siihen kuusi kiinnitystä Vedon kahta ja NMKY:n yhtä kiinnitystä vastaan.

40-luvun jälkipuoliskon hiihtäjistä on mainittava Armas Lehtinen, Veikko Kurki ja Tauno Määttänen. Heistä Armas Lehtinen oli silloin seuramme paras hiihtäjä. Kaikissa seuraotteluissa vielä -49 talvellakin, kun hän jo oli ehtinyt ikämiesvuosiin, joutuivat kilpakumppanit katselemaan hänen kantapäitään. Hän korjasi kaappiinsa myös yhden Visan sarjahiihtojen kiertopalkinnon.

Hiihdon seuraottelut tulivat 50-luvun alussa Helsingin ympäristöseurojen kesken hyvin suosituiksi. Niinpä Visalla oli talvella -51 neljä seuraottelua. Vastustajina olivat Haagan Haka, Malmin Urheilijat, Toukolan Teräs ja Pakilan NMKY-Veto. Kun vuoden perästä Pakilan NMKY-Veto ja Toukolan Teräs luopuivat otteluista, tulivat tilalle Puistolan Urheilijat ja Friherrsin Toive. Puistolan Urheilijoita vastaan käydyissä otteluissa miehet kylläkin pitivät pintansa, mutta nuorille vastus oli liian kova. Visalaiset eivät seitsemän talven aikana voittaneet kuin kerran, joten kiertopalkinnot pysyivät puistolalaisilla. Muut edellä mainitut hiihto-ottelut Visa pystyi voittamaan. Niinpä oli vuoteen -58 mennessä kahdeksan kiertopalkinnon matka lopullisesti päättynyt Visan kaappiin.

Talvella -57 aloitettiin ottelut Tuomarinkylän Tuiketta vastaan ja neljän vuoden jälkeen sekin kiertopalkinto oli Visan. Talvella -58 aloitettiin neljän seuran, Etelä-Kaarelan Eka—Pitäjänmäen Kisa—Maunulan Vire—Pakilan Visa, ottelut. Kiertopalkinnon sai lopullisesti haltuunsa Eka talvella -65. Friherrsin Toiveen kanssa ovat hiihdot jatkuneet 60-luvullakin, mutta viime vuosina on Toive aina voittanut.

50-luvun alkupuolen hiihtäjistä ovat olleet parhaita miehistä Veikko Kurki, Hannu ja Pauli Päivärinta sekä Viljo Karjalainen ja 18-v pojista Veikko Lehtonen ja Keijo Kattelus. Heistä parhaiten menestyi Viljo Karjalainen, sillä hän voitti kaksi Visan sarjahiihtojen kiertopalkintoa vuosina -52—57. Pauli Päivärinnan paras saavutus oli vuonna -53 Pirkkolan Viren piirikunnallisissa saavutettu voitto 20 km:n matkalla. Kymmenluvun jälkipuoliskon hiihtäjistä olivat parhaita Veikko ja Voitto Palosaari, Veikko Karvali, Einari Salo, Anssi Suokari ja Matti Suihkonen. Matti Suihkonen voitti talvella -60 piirimestaruushiihdoissa 20-v sarjan ja toi näin seurалlemme ensimmäisen hiihdon piirimestaruuden. Lisäksi hän voitti yhdet kansalliset ja kahdet piirikunnalliset kilpailut sekä oli TUL:n mestaruushiihtojen 20-v sarjassa yhdeksäs.

Vuosina -48—57 osallistuivat seuramme hiihtäjät useana talvena Käpylän Kunnon järjestämään Uudenmaan 5×10 km:n viestiin. Paras sijoitus on vuodelta -53, jolloin seuramme oli seitsemäs.

Kaikki edellä mainitut hiihtäjät ovat maaseudulta Helsinkiin muuttaneita, ja täällä he ovat menestyneet kotipuolella hankitun kuntonsa turvin. Useimmat heistä ovat kuitenkin muutamassa vuodessa "helsinkiläistyneet" siinä määrin, että hiihtohalut ovat kaikkoneet. Ainoastaan Einari Salo on tässä suhteessa poikkeus. Hän liittyi 35-vuotiaana Visaan vuonna -57 ja on jaksanut kiertää seuramme edustajana kilpalatuja jo kymmenenä talvena. Vuonna -65 hän sai ahkerointinsa palkaksi Visan sarjahiihtojen kiertopalkinnon omakseen.

60-luvulla on aikamieskaartimme harventunut vuosi vuodelta niin, että joinakin talvina sekä jäsentenvälisiin hiihtoihin että seuraotte-luihin osanotto on jäänyt Einari Saloa lukuun ottamatta yksinomaan nuorten harteille.

PAINI

Paini oli ennen sotia Visassa ns. vahva laji. Harjoitukset olivat säännölliset ja matolla tungosta. Järjestettiin jopa seuraotteluja, ja piirikunnallisistakin kilpailuista toivat painijamme palkintoja. Painijoista mainittakoon Erkki Kokkonen, joka oli Länsi-Uudenmaan piirin mestari, Vilho Helenius sekä Pekka ja Esko Kokkonen. Seuramme painijat kävivät harjoittelemassa myöskin Elannon Iskun matolla. Tämän aikaisia painin ohjaajia olivat Hannes Öhman ja Emil Hiltunen.

Sotien aiheuttaman katkon jälkeen jatkui paini vielä joitakin vuosia. Seuralla oli hyviä ohjaajia kuten Matti Haajanen ja Veikko Vanhanen, jotka kumpikin olivat TUL:n mestaripainijoita. Sotien jälkeinen paini jäi kuitenkin vain harrastukseksi. Sitä haittasivat puutteelliset välineet ja harjoitustilat, esim. pesumahdollisuudet harjoitusten jälkeen olivat olemattomat. Tämän aikaisista paini-joistamme kävi ainoastaan Arvi Kurki joissakin piirikunnallisissa kilpailuissa. Tällä hetkellä ei seurassamme painia harrasteta.

PAINONNOSTO

Painonnosto on seurassamme perustamisvuodesta saakka ollut pää-osaltaan yleisurheilijoiden kuntoharjoitusta. Aluksi nosteltiin oma-tekkoisia, betonista valettuja painoja, mutta myöhemmin on han-kittu useita kunnollisia tankoja. Alkuvuosina kävi harjoittelemassa ja mallia näyttämässä mm. Yrjö Lehtinen, josta tuli myöhemmin TUL:n mestari. Välittömästi sodan jälkeen painonnosto sai uutta tuulta purjeisiin. Harjoitusilloissa oli runsaasti osanottajia. Pidetiin jopa jäsentenvälisiä kilpailuja. Pentti Laaksonen saavutti ker-ran piirimestaruuskilpailuissa kolmannen sijan. TUL:n Liittojuhlien nuorisokisoissa vuonna 1963 pääsivät Juhani ja Jyrki Siponen 50 kg:n ja 54 kg:n sarjoissa hopeatiloille.

Painonnosto on edelleenkin tärkeä seuramme yleisurheilijoiden kuntoharjoitusmuoto niin kesäisin kuin talvisinkin.

NYRKKEILY

Vuoden -37 lopulla ilmeni jonkun verran nyrkkeilyn harrastusta, mutta koska se ei saanut laajempaa kannatusta, se häipyi useiksi vuosiksi seuramme harrastuspiiristä.

Kun syksyllä -47 päästiin Työväentalolle voimistelemaan, niin poikien toivomuksesta hankittiin kaksi paria nyrkkeilyhanskoja. Voimisteluiltoja oli kahdesti viikossa ja aina kuntojumpan jälkeen hanskat olivat ahkerassa käytössä. Käyttöaika täytyi rajoittaa kun-kin osalta muutamaksi minuutiksi, jotta kaikki halukkaat olisivat ehtineet koetella kuntoaan. Syksyllä -48 saatiin ohjaajaksi nyrk-keilykoulutusta saanut Vilho Järvinen, ja hänen johdollaan harjoi-tukset jatkuivat entistä tiiviimpinä. Hankittiin nyrkkeilykehäkin, ja siinä suoritettiin sääntöjen mukaisia harjoitusotteluja.

Kun nyrkkeilyharrastus -49 syksyllä näytti yhä lisääntyvän, päätettiin hankkia joku tunnettu nyrkkeilijä ohjaajaksi. Pitkän hakemisen jälkeen saatiin valmentajaksi seuraohjaajana toiminut, vuoden -48 olympiaynrkkeilijä Tauno Rinkinen. Hän kävi katso-massa paikkaa ja kerran ohjaamassa poikiamme sekä totesi, että innostus on korkealla ja pojissa on hyvää nyrkkeilijäainesta. —

Eikä ihmekään, sillä kuuluivathan tähän nyrkkeilijäpoikien joukkoon Pekka Kokkonen ja Viljo Rantala. Pekka Kokkonen tunnetaan pitemmittä puheitta. Viljo Rantala oli vuonna -53 Suomen mestaruusnyrkkeilyssä välisarjassa toinen. Näiden lisäksi oli puolenkymmentä muuta lupaavaa nyrkkeilijän alkua. — Mutta jostain syystä Tauno Rinkisen aika ei pitemmälle riittänyt poikiemme ohjaukseen. Koska valmennus ei sujunut niin kuin oli suunniteltu, se ei tietenkään tyydyttänyt nyrkkeilijöitä. Niinpä he yksi toisensa jälkeen siirtyivät vuoden -50 alkupuoliskolla HTN:n harjoitussaliin ja aikanaan sen edustusmiehistöön. Mutta nämä pojat eivät kuitenkaan eronneet seuramme jäsenyydestä, vaan osallistuivat edelleenkin Visan hiihto- ja yleisurheilukilpailuihin.

Viime vuosina on nyrkkeilytoiminta rajoittunut lähinnä harrastustasolle.

JALKAPALLO

Vuoden 1937 kesällä pystyttivät jalkapallosta kiinnostuneet urheilijat Pakilan kentälle maalitolpat metsästä tuoduista puista. Ensimmäinen kesä sujui harjoitusten merkeissä, ja pelattiin useita ystävyysotteluita. Seuraavana keväänä ilmoitettiin TUL:n Länsi-Uudenmaan piirin miesten sarjaan. Tämän piirin alueeseen kuului nimittäin mm. Helsingin maalaiskunta ja niin myös Pakila. Vastustajina otelluissa olivat Hyvinkään Ponteva, Keravan Toverit, Lohjan Louhi, Malmin Urheilijat, Pukinmäen Kiri, Pitäjänmäen Tarmo ja Tapanilan Tarmo. Piirin sarjaottelujen lisäksi pelattiin useita ystävyysotteluita. Lähiympäristön otteluihin kuljettiin aina polkupyörällä. Näin kuluivat kesät -38 ja -39. Joukkueen johtajana oli Lennart Silius, joka oli aikaisemmin pelannut jalkapalloa Helsingin Kullervossa. Joukkueen muista pelaajista on mainittava Uuno Laaksonen, Arturi Lehto ja maalivahti Toivo Mustonen. Mutta koska harrastajia ei ollut paljon, kaiken kaikkiaan puoleenväliin toistakymmentä, sattuin usein Työväentalolle kokoonnuttaessa, että joukkue ei ollut täysilukuinen. Ja koska harjoituksissaan eivät kaikki aina olleet mukana, joukkueemme pysyi piirisarjan häntäpäässä.

Kun toiminta syksyllä -39 keskeytyi, uinahti jalkapalloilu aina vuoteen -53 saakka. Silloin edellisen kesän olympialaisten innoittamana liittyi seuraamme touhukkaita nuoria, jotka aloittivat jalkapalloilun. Visa kustansi pelipaidat ja muita jalkapalloilussa tarvittavia välineitä. Joukkueemme pelasi Helsingin piirin IV-luokassa. Mutta koska pelaajat olivat nuoria ja suuri osa sellaisia, jotka eivät olleet aikaisemmin pelanneet, menestys oli heikonlainen. Niinpä jalkapalloonostus sanmuikin kesällä -54.

LENTOPALLO

Lentopalloilu alkoi seuramme piirissä vuonna -53. Joukkueemme osallistui silloin TUL:n Helsingin piirin B-sarjaan. 14 pelatusta ottelusta he voittivat 12 ja se tiesi nousua piirin A-sarjaan.

Vuonna -54 miesjoukkueemme pelasi A-sarjassa 12 ottelua, joista he voittivat ainoastaan kaksi häviten siis 10 ottelua. Mutta tämäkin tulos edellytti pysymistä piirin A-sarjassa. TUL:n Suomi-sarjan 1. lohossa lentopalloilijamme voittivat kaikki pelaamansa neljä ottelua. Tämän lohkovoittonsa ansiosta joukkueemme nousi TUL:n mestaruussarjaan. Näiden karsintaotteluiden lisäksi miehemme pelasivat kolme ystävyysottelua voittaen niistä kaksi.

Vuonna -55 miehemme pelasivat 32 virallista ottelua ja lisäksi useita ystävyysotteluita. Helsingin piirin A-sarjassa he pelasivat

14 ottelua, joista voittivat ainoastaan neljä. Se tiesi putoamista B-sarjaan. Vastus A-sarjassa oli miehillemme liian kova, eikä ihme, sillä tässä sarjassa oli useita TUL:n parhaista joukkueista. TUL:n mestaruussarjassa pelattiin seitsemän ottelua, joista voitettiin kaksi, mutta tälläkin tuloksella pysyi joukkueemme sarjassa vielä seuraavan vuoden. Mutta kun lentopalloilijamme joutuivat itse maksaamaan kilpailumatkansa, jotka ulottuivat Hämeenlinnaan, Valkeakoskelle, Karhulaan ja Poriin, alkoi peli kyllästyttää lentopalloilijoita, ja he luopuivatkin mestaruussarjasta useiden luovutushäviöiden jälkeen vuonna -56. Piirisarjoissa miehemme pelasivat aina 60-luvulle saakka.

Naisten lentopalloilu alkoi seurassamme vuonna -54. He pelasivat tällöin piirisarjassa 12 ottelua, joista voittivat kolme, ja pysyivät sarjassa. Vuonna -55 he pelasivat piirisarjassa 12 ottelua voittaen viisi. Kun useita naisistamme siirtyi seuraavan vuoden alussa helsinkiläisiin TUL:n mestaruussarjan lento- ja koripallojoukkueisiin, hajosi naisjoukkueemme.

Miesjoukkueemme kapteenina toimi Uno Nurmi. Hän edusti Helsingin piiriä useissa eri piiriotteluissa. Joukkueemme rungon muodostivat Heikki Lindholm, Teuvo Pyykkö, Taisto Palm, Viljo Liuhta, Paavo Rekonen, Pekka Usanoff ja Erkki Ritalahti. Naisjoukkueeseemme kuuluivat Sinikka Pylkkänen, Helena Luoma-saari, Tuula Laine, Eine Silius, Eila Sederholm, Hellä Nurmi ja Marja Weckroth.

KORIPALLO

Koripalloilu otettiin kilpailumuotona seuramme toimintaan mukaan vuonna -57. A-juniorijoukkueemme osallistui vuonna -60 ensimmäisen kerran TUL:n Suur-Helsingin piirin sarjoihin. Syksyllä -63 tulivat leikkiin mukaan B-juniorit. Vuonna -64 osallistui piirisarjoihin kolme joukkuetta. Näistä menestyivät parhaiten C-juniorit tullen sarjassaan kolmansiksi. Seuraavana vuonna koripalloilun harrastus sai yhä suuremman jalansijan. Piirisarjoihin osallistuivat A-, B- ja C-juniorit sekä miesten joukkue II-luokkaan. C-juniorit sijoittuivat jälleen kolmansiksi. B-juniorit osallistuivat Kisakeskuksessa Suur-Turnajaisiin. Vuonna -65 pelasivat koripalloilijamme kaikkiaan 44 ottelua.

JÄÄKIEKKO

Uusin tulokas seuramme toiminnassa on jääkiekko. Kevättalvella -65 aloitettiin harjoitukset ja suoritettiin joitakin ystävyysotteluita. Talvikaudella 1965—66 aloitettiin varsinainen kilpailutoiminta. Piirisarjoihin osallistuivat B-, C- ja D-juniorijoukkueet. Sarjat alkoivat syyspuolella, mutta jatkuvat kuitenkin vielä kevätkaudella -66. Jääkiekon harrastus alkoi niin ripeästi, että meillä on syytä luottaa sen tulevaisuuteen.

YLEISURHEILU

Yleisurheilu on ollut seuramme kilpailutoiminnan runkona kautta aikojen. Ensimmäiset yleisurheilukilpailut pidettiin toukokuun 10. p:nä 1936. Näissä murtomaajuoksissa oli kolme sarjaa: yleinen 2 km, 20-v 1 km ja pojat 16-v 1 km. Kesäkuun 7. p:nä pidetyissä kilpailuissa oli pikamatkojen, keskimatkojen, hyppyjen ja heittojen sarjat sekä naisille 3-ottelu. Sotia edeltäneiltä vuosilta ei tosin ole säilynyt paljonkaan tietoja, mutta yleisurheilijoista mainittakoon Voitto Ahonen, Unto Sievä, Erkki Salmela, Erkki Öhman ja Arno Nyholm. Voitto Ahosen ennätykset olivat 800 m:llä 2.07,8 ja 1500 m:llä 4.08,0. Arno Nyholm saavutti kesällä -38 piirimestaruuden

110 m:n aitajuoksussa ja oli Liiton B-mestaruuskilpailuissa samalla matkalla toinen. Lisäksi hän oli edustajana piiriottelussa Häme—Länsi-Uusimaa. Erkki Salmela teki 17-vuotiaana syksyllä -38 kovia tuloksia: 100 m 12,0, pituushyppy 620 ja korkeushyppy 155. Näistä tuloksista on kaksi ensimmäistä vieläkin seuramme 17-v poikien ennätyksiä.

Kesällä -45 ja -46 jatkuivat yleisurheilukilpailut jäsentenvälisten merkeissä. Mutta elokuussa -46 Kellokosken Alku lähetti haasteen miesten yleisurheiluotteluun. Tämä ensimmäinen yleisurheilun seuraottelumme pidettiin Oulunkylän kentällä. Kesällä -47 tulivat lisäksi ottelu Haagan Hakaa vastaan sekä Pakilan Malja-ottelu. Näissä kaikissa otteluissa tuli niukka häviö. Mutta seuraavana vuonna lehti kääntyi. Kesän kaikki kolme ottelua voitettiin, ja aikanaan näiden otteluiden kiertopalkintojen matka päättyikin Visan palkintokaappiin. Haagan Haka-otteluista Visa voitti vielä toisenkin kiertopalkinnon 50-luvun puolivälissä.

Huhtikuussa -49 Lauri Rantanen osallistui sisähyppyjen piiri-mestaruuskilpailuihin ja sijoittui kolmanneksi tuloksin 298—130—911=1837 pistettä. Toukokuussa osallistui 10-miehinen joukkue Tapanilan viestiin ja 15-miehinen joukkue Oulunkylän ympärijuoksuun. Kesällä tulivat kilpailuohjelmaan lisäksi sekä poikien että miesten ottelut OTU:a vastaan. Poikien ottelun visalaiset voittivat ylivoimaisesti kolmena vuonna peräkkäin. Miesten ottelu suoritettiin kahtena kesänä ja OTU voitti molemmilla kerroilla, mutta sitten loppuikin OTU:n mielenkiinto näihin otteluihin.

Kesäkuussa -51 osallistui viisi poikaamme piirin nuorten ja poikien mestaruuskilpailuihin saavuttaen viisi mestaruutta, yhden hopea- ja yhden pronssitilan. Tauno Lehtonen voitti 17-v sarjassa sekä pituus- että korkeushyppyn, Leo Leskinen voitti 19-v sarjassa kuulantyyön ja kiekonheiton ja Pentti Laaksonen oli 19-v sarjan pituushyppysä toinen ja 100 m:llä kolmas. Lisäksi pojat voittivat 4×100 m:n viestin. Elokuussa osallistui Leo Leskinen nuorten TUL:n mestaruuskilpailuihin Mäntässä ja toi seurалlemme ensimmäisen ja toistaiseksi ainoan liiton mestaruuden voittaessaan kiekonheiton tuloksella 49,60.

Olympialaiskesänä yleisurheilijamme viettivät hiljaiseloa. Järjestimme joitakin jäsentenvälisiä kilpailuja, ja joukkueemme osallistuivat viestijuoksuihin. Mutta seuraava kesä oli suurta ja voimakasta nousukautta. Edellisen kesän olympialaiset näyttivät innostaneen nuoria urheiluharrastukseen. Useissa kilpailuissamme osanottajamäärät kaksinkertaistuivat edellisiin vuosiin verrattuna. Niinpä huhtikuussa pidettyihin sisähyppykilpailuihin osallistui 52 seuramme jäsentä. Piirimestaruuskilpailuissa Tauno Lehtonen voitti 19-v sarjan tuloksin 275—130—887=1618 pistettä. Toukokuun alussa järjestettyihin jäsentenvälisiin maastajuoksuihin osallistui 54 visalaista, näistä oli miehiä 25. Joukkueemme osallistuivat kesäkuussa Porvoon Piirijuhlilla kaikkiin kuuteen viestisarjaan, joista he kahdessa voittivat. Kesäkuussa pidettyihin jäsentenvälisiin kilpailuihin osallistui 63 kilpailijaa, joista 14 oli miehiä. Tämä on edelleenkin ennätyslukema yksien kilpailujen osalta.

Kaisaniemen maratonin alokkaiden 15 km:llä oli Erkki Paavilainen 12. ja Reijo Reijonen 16.

Nuorten seuraotteluissa hävittiin Puotinkylän Valtille, mutta Puistolän Urheilijat voitettiin. Miesten kahdessa seuraottelussa voitettiin sekä Puotinkylän Valtti että Haagan Haka.

Tänä yleisurheilukautena osallistui seurastamme 19 kansallisiin, 13 piirikunnallisiin ja viisiin jäsentenvälisiin kilpailuihin yhteensä 375 kilpailijaa. Ahkerimmat kilpailijat olivat nuorten 19-v sarjassa Tapio Suomi, joka osallistui 31 kilpailuun, ja miesten sarjassa Pentti Laaksonen, joka osallistui 22 kilpailuun. Parhaina lajeina olivat Tapio Suomella 200 m—800 m:n juoksut ja Pentti Laaksoella pikamatkat ja pituushyppy. Kansallisissakin kilpailuissa he nousivat usein korkeimmalle korokkeelle, ja heidän nimissään on vieläkin monia seuran ennätyksiä.

Keväällä -54 osallistui jäsentenvälisiin maastojuoksukilpailuihin 30 osanottajaa. Toukokuussa järjestämiimme maastojuoksujen piirimestaruuskilpailuihin osallistui viisi poikaamme. Heistä saavuttivat viidennen sijan 20-v sarjassa nyrkkeilijänä tunnetuksi tullut Pekka Kokkonen ja 17-v sarjassa Keijo Kylander. Nuorten seuraotteluissa hävisimme sekä Puistolalan Urheilijoille että Puotinkylän Valtille. Miesten otteluissa hävisimme Valtille, mutta voitimme Haagan Hakaa. Syyskuussa Kaisaniemen maratonin alokkaiden 15 km:llä Erkki Paavilainen oli kuudes.

Joukkueemme seuraottelussa Haagan Hakaa vastaan 26. 9. 1954.

50-luvun sprintterit Pentti Laaksonen, Nikolai Gratschew ja Viljo Tainio.

Vuosi -55 alkoi hyvissä merkeissä. Kevään jäsentenvälisissä sisähyppykilpailuissa oli 61, maastojuoksussa 47 ja yleisurheilukilpailuissa 45 osanottajaa. Toukokuussa osallistuivat lentopalloilijamme Helsingin Viestiin ja sijoittuivat erikoisalojen sarjassa toiseksi. Samoin toukokuussa oli joukkueemme Vartiokylän halkijuoksussa toinen Jyryn jälkeen. Piirin viestijuoksujen mestaruuskilpailuissa 4x100 m:llä oli joukkueemme kolmas Jyryn ja HKT:n jälkeen. Yleisurheilun piirimestaruuskilpailussa Teuvo Pyykkö oli korkeushypyssä toinen ja kolmiloikassa neljäs.

Nuorten seuraotteluissa tuli voitot Puistolalan Urheilijoista ja Lepävaaran Sisusta sekä häviö Puotinkylän Valtille. Miesten otteluissa voitettiin Valtti ja hävittiin Sisulle.

Turun Urheilupuistossa piiriottelussa Helsinki—Varsinais-Suomi—Tampere oli Pentti Laaksonen pituushypyssä kolmas ja Teuvo Pyykkö korkeudessa neljäs.

Tämän kauden yleisurheilijoista on erikoisesti mainittava Pentti Laaksonen. Hän kilpaili ahkerasti ja menestyksellisesti kierrellen ympäri Etelä-Suomen kansallisissa kilpailuissa. Mm Lahden Kalevan kansallisissa hän juoksi 200 m:llä seuramme ennätyksen 23,4.

Vuoden -56 yleisurheilukausi avattiin tavan mukaan jäsenten välisillä sisähypykilpailuilla. Niissä oli 44 osanottajaa. Vauhdittomien hyppyjen seuraottelussa voitimme Jyryn pistein 29—19. Tämä voitto oli 17-vuotiaitten ja sitä nuorempien poikien ansiota. Kutsusta osallistuimme toukokuun alussa Käpylän ympärijuoksuun ja voitimme. Elokuussa Karjala-Liiton mestaruuskilpailuissa Pentti Laaksonen voitti pituushypyn ja Erkki Paavilainen oli Karjalan maratonilla, 10 maililla, kuudes.

Tänä kautena Pentti Laaksonen osallistui 23 yleisurheilukilpailuun ja sai kolmannen kiinnityksen Visan yleisurheilijain kiertopalkintoon ja sai siis sen lopullisesti omakseen. Lisäksi hän sai kunnia-palkinnon seuramme vuoden parhaana urheilijana.

Vuodet -57 ja -58 olivat edellisiin vuosiin verrattuna miesten kilpailutoiminnan osalta hiljaisempia, sillä useat olivat jättäneet kilpakentät ja monet olivat muuttaneet toisille paikkakunnille. Nuorten kohdalla tilanne oli huomattavasti valoisampi. Esimerkiksi kesällä -58 pojillamme oli neljä yleisurheiluottelua ja kaikista tuli voitto kotiin. Vastustajina olivat Oulunkylän Tähti, Leppävaaran Sisä, Etelä-Kaarelan Eka ja Puistolan Urheilijat. Viimeksi mainitussa ottelussa pojat saivat kolmannen kiinnityksen kiertopalkintoon, ja niin sen tie päättyi Visan kaappiin.

Keväällä -58 jaettiin ensimmäisen kerran Visan muistopalkinnot sellaisille aktiivisurheilijoille, joilla oli 10 tai sitä enemmän kilpailuvuosia takanaan. Muistopalkinnot saivat Paavo Kokkonen, Aleks Soivi, Lauri Nieminen, Uno Nurmi ja Lauri Ronkainen.

Kesäkuussa voitti 15-vuotias Martti Mattila seuraottelussa Leppävaarassa 1500 m:n juoksun ajalla 4.31,6. Elokuussa Erkki Paavilainen osallistui Karjala-Liiton mestaruuskilpailuissa Hyvinkäällä Karjalan maratonille sijoittuen viidenneksi.

Pentti Laaksonen osallistui kilpailukautena 22 kilpailuun, joista 12 oli kansallisia. Syyskuussa Hämeenlinnan Kisan kansallisissa hän voitti pituushypyn seuran ennätyksellä 686. Syksyllä hän sai vuodeksi haltuunsa Visan yleisurheilijain uuden kiertopalkinnon. Hän sai myös arvokkaan muistopalkinnon 10 vuoden kilpailu- ja ohjaajatoiminnasta. Syksyn palkintojenjaossa todettiin, että useista nuorista lupaavista urheilijoista 17-vuotias Heikki Luoma oli ollut ahkerin osallistuttuaan neljään hiihto-, yhteen painonnosto- ja 19 yleisurheilukilpailuun. Näissä kilpailuissa hän saavutti yhdeksän ensimmäistä, kuusi toista ja neljä kolmatta palkintoa. Hän sai myös kunnia-palkinnon Visan vuoden parhaana nuorena urheilijana.

Vuoden -59 yleisurheilutoiminta kulki samoja uomia kuin edellisinä vuosina. Yleisurheiluotteluita oli seitsemän, joista voitettiin kolme. Piirin viestijuoksujen mestaruuskilpailuissa saivat 4×100 m:llä sekä 20-vuotiaitten että miesten joukkueet hopeamitalit Jyryn jälkeen. Nuorten ja poikien piirimestaruuskilpailuissa sijoittuivat poikamme seuraavasti: 20-v sarjassa Heikki Luoma voitti kolmioloikan ja oli pituushypyssä toinen. 17-v sarjassa Timo Laine voitti pituushypyn, oli 100 m:llä toinen, kuulassa kolmas ja 200 m:n aita-juoksussa kolmas, Pertti Mattila oli 1000 m:llä kolmas. TUL:n Liit-tojuhlien nuorten kilpailuissa Eläintarhan kentällä Timo Laine oli 17-v pituushypyssä toinen.

Vuosi -60 oli nuorten urheilijoittemme vuosi. 17—20-vuotiaita lupaavia nuoria urheilijoita oli täysi tusina. Heidän kohdallaan Pentti Laaksonen ohjaus ja valmennus kantoi nyt hedelmää. He

toivat yhden kilpailukauden aikana seurallemme yhdeksän piirimestaruutta. Ensimmäisen kultaisen mitalin toi Matti Suihkonen voittaessaan 20-v 15 km:n hiihdon Matinkylässä. Vauhdittomien hyppyjen kilpailuissa voittivat Kalevi Ahonen 17-v ja Pasi Mäkinen 20-v sarjan. Piirin viestijuoksujen mestaruuskilpailuissa oli kvartettimme Heikki Luoma—Jussi Heinonen—Pasi Mäkinen—Timo Laine ylivoimainen 20-v 4×100 m:llä, samoin voitti joukkueemme Heikki Luoma, Timo Laine, Pasi Mäkinen ja Veikko Laaksonen 20-v 1000 m:n viestin. Lisäksi tuli kolmas sija miesten 4×100 m:llä. Matti Salonen voitti 17-v ja miesten sarjojen seiväshypyt. Timo Laine voitti 20-v pituushypyn. Syyskuussa oli Vartiokylän kentällä 20-vuotiaitten 10-ottelussa yhdeksän piirimestaruuden tavoittelijaa, mutta kamppailu voitosta käytiin Heikki Luoman ja Timo Laineen kesken. Vielä ennen viimeistä lajia, 1500 m:n juoksua, ei voitu olla varmoja kumpi ottelun voittaisi. Timppa oli kuitenkin sen verran kestävämpi, että voitto kallistui hänen edukseen.

Nuorten piiriottelussa Helsinki—Häme—Uusimaa oli meiltä mukana neljä poikaa, ja he sijoittuivat seuraavasti: 17-v sarjassa oli Matti Salonen seiväshypyssä kolmas ja 20-v sarjassa Heikki Luoma 100 m:llä kolmas, Timo Laine pituushypyssä toinen ja Timo Grönvall kuulantyyttönsä kolmas. Miesten piiriottelussa Helsinki—Häme—Uusimaa Riihimäellä Pentti Laaksonen voitti pituushypyn ja oli 100 m:llä kolmas.

Yleisurheilijain kiertopalkintoon sai ensimmäisen kiinnityksen Timo Laine. Kunniapalkinnot vuoden kilpailuistaan saivat Pentti Laaksonen, Timo Laine, Heikki Luoma ja Pentti Juurimo. Vuoden aikana osallistuivat visalaiset 43 kilpailuun 442 kilpailijan voimalla.

Vuonna -61 aloitettiin neljän seuran, Etelä-Kaarelan Eka—Mau-nulan Vire—Pitäjänmäen Kisa—Pakilan Visa, ottelut, joihin kuului kaikki miesten ja poikien sarjat sekä kolme tyttöjen sarjaa. Näissä kaikissa 11 sarjassa oli 3-ottelut ja viestijuoksut. Kilpailut, jotka suoritettiin aina touko-kesäkuun vaihteessa Pitäjänmäen kentällä kahtena peräkkäisenä päivänä, kestivät molempina päivinä jopa yli kolme tuntia. Ensimmäisen ottelun voitti Visa ja neljän kesän jälkeä kiertopalkinto jäi lopullisesti Visan palkintokaappiin.

Kesäkuussa piirin viestimestaruuskilpailuissa voittivat Timo Laine, Pentti Juurimo, Veikko Laaksonen ja Pentti Laaksonen yleisen sarjan 4×100 m:n viestin. Tämä jäikin vuoden ainoaksi piirimestaruudeksi, hopeatiloja tuli viisi. Syyskuussa Eläintarhan kentällä järjestämissämme piirin 10-ottelun mestaruuskilpailuissa paransi Timo Laine 20-v sarjassa tulostaan yli 300 pisteellä 4247 pisteeseen, mutta hävisi Rekolan Jaakko Vastamäelle. Nuorten piiriottelussa Helsinki—Häme—Uusimaa Timo Laine oli 20-v sarjan pituushypyssä toinen.

Miesten piiriotteluun Helsinki—Varsinais-Suomi—Tampere osallistuivat Pentti ja Veikko Laaksonen. Veikko Laaksonen oli 400 m:llä kolmas seuramme ennätysajalla 51,3. TUL:n mestaruuskilpailuissa Porissa saavutti Pentti Laaksonen pituushypyssä neljännen sijan. Syksyllä hän sai toisen kiinnityksen seuramme yleisurheilijain kiertopalkintoon.

Vuosi -62. Jäsentenvälisiin sisähypykilpailuihin osallistui 42 kilpailijaa. Huhtikuun alussa järjestämiimme piirin vauhdittomien hyppyjen mestaruuskilpailuihin osallistui 54 kilpailijaa, joista seitsemän oli visalaisia. Heistä menestyi parhaiten Matti Laaksonen ollen 17-v sarjassa toinen.

Yleisurheilun seuraotteluissa tuli sekä voittoja että tappioita. Nummen Yrityksen kansallisissa Timo Laine ja Heikki Luoma toivat kaksoisvoiton pituushypyssä. Heikki Luoma saavutti piirimestaruuden kolmiloikassa. Timo Laine sai toisen kiinnityksen kiertopalkintoon.

Tänä kesänä tuli selvästi näkyviin kuinka paljon Pentti Laakson panos oli seurалlemme merkinnyt. Edellisenä syksynä oli vaikea jalkavamma katkaissut hänen 15 vuotta kestäneen kilpailu-uransa eikä hän voinut enää ohjata yleisurheilijoitamme. Tämä lamautti koko joukkueen.

Seuraavana kesänä nuoret nousivat aallon pohjastaan, mutta yleisessä sarjassa oli mieskato niin suuri, ettei seuraotteluita voitu järjestää. Toukokuussa piirin nuorten maastajuoksujen aluemestaruuskilpailuissa Pauli Mölsä voitti 11-v sarjan ja Olavi Rämö 15-v sarjan. Liittojuhlien nuorten kilpailuihin osallistui 17 nuorta. Tikkurilan Kajastuksen nuorten piirikunnallisissa Jorma Toivanen voitti kolmiloikan. Friherrsin Toiveen piirikunnallisissa Lahja Toivanen voitti tyttöjen 13-v sarjassa 60 m ja oli kolmas sekä pituus- että korkeushypyssä, poikien 15-v sarjassa Juhani Aarnio voitti kuulantöynnön ja oli 300 m:llä kolmas. Nuorten aluemestaruuskilpailuissa Oulunkylän kentällä Lahja Toivanen voitti 13-v tyttöjen 2-ottelun, Tarmo Toivanen voitti 11-v ja Juhani Aarnio 15-v poikien 2-ottelun. Syyskesällä pidettyihin jäsentenvälisiin 5-otteluihin osallistui 8 tyttöä ja 10-otteluihin 29 poikaa. Yleisurheilijain kiertopalkinnon sai vuodeksi haltuunsa Juhani Aarnio.

Kauden aikana Visa järjesti viisi hiihtokilpailua, kuusi jäsentenvälisiä ja 10 piirikunnallista yleisurheilukilpailua. Näihin 21 kilpailuun osallistui 760 urheilijaa.

Suomalaisten seiväshyppääjien hyvä menestys ja heidän viittä metriä lähentelevät tuloksensa saivat paikkakuntamme pojatkin innostumaan seiväshyppyyn. Poikien ja seuran yhteistoimin hankittiin bambu-, teräs- ja lasikuituseipäitä. Seiväshyppyä harjoiteltiin ilta illan jälkeen, ja joskus saattoi Pakilan kentällä olla parikymmentäkin poikaa erikokoisten seipäiden kimpussa. Jäsentenvälisen kilpailujen lisäksi järjestettiin vuonna -63 yhdet ja -64 kahdet piirikunnalliset seiväshyppykilpailut poikien sarjoissa.

Vuoden -64 huhtikuussa järjestämiimme vauhdittomien hyppöjen piirimestaruuskilpailuihin osallistui 43 hyppääjää, heistä kuusi visalaista. Matti Laaksonen voitti 20-vuotiaitten mestaruuden. Poikamme osallistuivat Helsingin Viestiin ja sijoittuivat 18-v sarjassa kolmanneksi. Toukokuussa järjestämissämme nuorten maastajuoksun aluemestaruuskilpailuissa Anita Mäkinen voitti tyttöjen 15-v ja Pauli Mölsä poikien 13-v sarjan.

Kesäkuussa järjestämiimme viestijuoksujen piirimestaruuskilpailuihin osallistui 43 joukkuetta. Meiltä oli viisi poikajoukkuetta, jotka saavuttivat mitalisijoja vaikkakaan eivät yhtään voittoa. Samoin kesäkuussa järjestimme Oulunkylän kentällä nuorten 11, 13 ja 15-vuotiaitten piirikunnalliset kilpailut, joissa oli 83 osanottajaa.

Friherrsin Toiveen kansallisissa kilpailuissa elokuussa Lahja Toivanen voitti 15-v tyttöjen korkeushypyn. Eläintarhan kentällä pidetyssä nuorten piiriottelussa Suur-Helsinki—Häme—Uusimaa Kari Kankainen oli seiväshypyssä viides.

Elo-syyskuun vaihteessa Pakilan Kisojen seiväshypyssä voittivat Pekka Härkönen 13-v, Pertti Suomi 15-v ja Kari Kankainen 17-v sarjat, lisäksi Kari Kankainen sai seiväshyppöjen kunniapalkinnon.

Lahja Toivanen sai Pakilan Kisojen tyttöjen kunniapalkinnon voitettuaan 15-v sarjan 3-ottelun.

Kari Kankainen sai ensimmäisen kiinnityksensä Visan yleisurheilijain kiertopalkintoon.

Kuluneena vuotena seuramme järjesti yhdet luistelu-, kolmet hiihto-, kolmet seiväshyppy- ja 14 yleisurheilukilpailuita, joihin osallistui 906 kilpailijaa. Visalaisia osallistui 44 kilpailuun yhteensä 653.

Vuoden -65 kilpailutoiminnalle oli luonteenomaista nuorten yhä kasvanut innostus ja mukaantulo. Maaliskuun sisähyppykilpailuissa oli 33 osanottajaa. Järjestämässämme vauhdittomien hyppyjen piirimestaruuskilpailuissa oli 34 osanottajaa, näistä viisi visalaista. Matti Laaksonen oli 20-v sarjassa toinen ja Jorma Toivanen 17-v sarjassa toinen. Marraskuun jäsentenvälisissä sisähyppykilpailuissa oli 30 osanottajaa.

Järjestämiimme TUL:n Suur-Helsingin piirin maastojuoksujen mestaruuskilpailuihin osallistui 67 juoksijaa, heistä oli ainoastaan neljä visalaista. Jäsentenvälisiin maastojuoksuihin osallistui 30 kilpailijaa. Helsingin Viestiin osallistunut 18-vuotiaitten joukkue oli sarjassaan kolmas. Nuorten maastojuoksun aluemestaruuskilpailuihin osallistuneista visalaisista Pauli Mölsä voitti 13-v sarjan.

Kesäkuun alussa TUL:n Suvijuhlilla Lohjalla osallistui nuorten viestijuoksuihin seurastamme 10 joukkuetta. Näistä 13-v poikien I-joukkue oli 4×100 m:llä toinen. Vihtijärven nuorisoleirillä osallistui maastojuoksuihin 44 nuorta.

TUL:n viestijuoksujen mestaruuskilpailuissa Hiekkaharjun kentällä 17-v poikien joukkue oli 1000 m:n viestissä neljäs. Kesäkuun lopulla Oulunkylän kentällä järjestetyissä nuorten ja poikien piirimestaruuskilpailuissa Jorma Toivanen voitti 110 m:n aitajuoksun. Syyskuussa Puotinkylän kentällä pidetyissä aluemestaruuskilpailuissa Tarmo Toivanen voitti 13-v sarjan, poikamme voittivat myös 15-vuotiaitten 4×100 m:n viestin.

Syyskuun alussa pidettyjen Pakilan Kisojen 3-otteluihin osallistui meiltä 22 poikaa ja seitsemän tyttöä. Tarmo Toivanen sai nuorempien poikien kunniapalkinnon voitettuaan 13-v sarjan. Merja Saari voitti tyttöjen 12-v sarjan. Seiväshyppuihin osallistui 16 visalaista ja he voittivat kaikki sarjat: Tarmo Toivanen 13-v, Per Lindholm 15-v, Pertti Suomi 17-v ja Kari Kankainen 20-v sarjan.

Syys-lokakuussa pidettyihin Visan jäsentenvälisiin moniotteluihin osallistui 46 nuorta. Heistä kahdeksan tyttöä ja 30 poikaa suoritti ottelunsa loppuun. Tyttöillä ja 9-v pojilla oli 9 lajia, muissa sarjoissa oli 13 lajia. — Yleisurheilijain kiertopalkinnon sai vuodeksi haltuunsa Arvo Papunen.

Seuramme järjesti vuoden aikana kolmet hiihto-, kolmet sisähyppy-, 15 yleisurheilu- ja yhdet uintikilpailut. Näihin 22 kilpailuun osallistui 958 kilpailijaa. Vuoden kuluessa osallistui seurastamme 53 kilpailuun 789 osanottajaa. Edellä luetellut luvut ovatkin ennätyslukemia seuramme toiminnassa. Tämän lisäksi ovat koripalloilijamme pelanneet kauden aikana 44 ottelua, joista 29:n järjestelyistä olemme itse vastanneet. Syksystä lähtien ovat vielä lisäksi pyörineet jääkiekkoharjoitukset ja -ottelut kolmen juniorijoukkueen voimalla.

Kulunut kausi oli vilkas. Vilkkain toimintamme aikana. Voimme siis katsoa tulevaisuuteen luottavaisin mielin ja toivoa seuramme toiminnan yhäkin vilkastuvan.

KYLÄSEURA – TOIMINNAN PERUSTA

Urheilu on lähes sadan vuoden aikana muuttanut harvoin huvituksesta koko kansan harrastamaksi liikunnaksi. Tähän vaikuttivat ratkaisevasti viime vuosisadan lopussa työnväenyhdistykset, jotka ottivat toimintamuodokseen urheilun. Näistä urheuosastoista saivat alkunsa monet työväen urheiluseurat. Maamme ensimmäinen varsinainen urheiluseura, Helsingin Ponnistus, perustettiin vuonna 1887. Tästä alkoi urheilujärjestöjen muodostaminen ja urheiluorganisaation luominen. Meidän maassamme on urheiluseurat yleensä perustettu asuinpaikkojen mukaan. Asumalähiöistä ja kylistä ne saavat luonnollisen toimintakentän. Näin ei suinkaan ole kaikkialla maailmassa, mm Neuvostoliitossa on urheiluseuran työkenttä teollisuuslaitos ja toiminnasta vastaavat laitoksessa työskentelevät urheilun harrastajat. USAssa on urheilu keskitetty koulu- ja ylioppilasmaailmaan. Neuvostoliitossa on todettu, että pitkät matkat aiheuttavat vaikeuksia toiminnalle koska työajan päätyttyä on matkustettava kotiin ja sen jälkeen palattava takaisin työpaikalle harrastamaan seuratoimintaa. Näin on luonnollisin meidän organisaatiomme, jossa kylän asukkaat muodostavat seuran.

Suurkaupungiksi muodostuva Helsinki asettaa seuratoiminnalle erilaisia vaatimuksia kuin pienemmät paikkakunnat. Suurkaupunki voi tarjota paljon enemmän harrastusmuotoja kuin pienet kylät. Kuitenkin on Helsingin urheiluelämällä olemassa aivan selvät ja luonnolliset toimintarajat. Koostuuhan Suur-Helsinki kantakaupungista ja jo perinteellisistä kylistä, esim. Pakila, Oulunkylä, Puistola, Malmi, Pitäjänmäki, Pukinmäki sekä uusista asumalähiöistä, kuten Pihlajamäki, Maunula, Herttoniemi, Puotila ja monet muut. Näistä kaupunginosista löytyy luonnollinen työkenttä urheiluseuralle. Siellä on nuorisoa, joka kasvaa ja vaatii toimintaa sekä sinne tullaan ehkä pitkienkin matkojen takaa työstä kotiin, joten ei ole luonnollista, että lähdetään jäl-

leen pitkän matkan päähän urheiluharrastuksiin. Illan aikana on mukavaa ja virkistävää poiketa salille, kerholle tai vaikkapa vain paltuttamaan veikkaukset oman seuran toimipaikkaan. Näissä jo mainituissa vanhoissa ns. kylissä on perinteellisiä ja vuosia hyvin toimineita seuroja. Useat ovat vielä liittyneet läheisesti työväenyhdistyksen toimintaan.

Pakilan Visa on kolme vuosikymmentä tehnyt urheilutyötä Pakilan nuorison ja varttuneemankin väen parissa. Seuran vaikutus on kylän toiminnalle ja kasvulle ollut merkittävä jo ennen Helsinkiin liittymistä, jolloin seura kuului Länsi-Uudenmaan piiriin. Mutta urheiluseuran työ on niin laajaa ja näkyvää, että se ei vaikuta yksin omaan toiminta-alueeseen vaan myös paljossa sen ulkopuolelle. Usein vaikutuspiiriin kuuluu koko maa, joskus seura vaikuttaa maan rajojen ulkopuolellakin. Pakilan Visan toiminta on laajuudessaan aina vaikuttanut piirin toimintaan ratkaisevasti. Maassamme ei olisi voimakasta Työväen Urheiluliittoa ja sen piirijärjestöjä ellei olisi toiminnallisesti ja aatteellisesti voimakkaita seuroja. Seuroissa on koko toiminnan perusta. TUL:n Suur-Helsingin piiri saa olla ylpeä, että sillä on monta Pakilan Visan tapaista toiminnallisesti voimakasta seuraa, jossa ei ole unohdettu TUL-henkeä.

Kun selailee vanhoja Helsingin piirin toimintakertomuksia useiden vuosikymmenien takaa, löytyy sieltä aina Pakilan Visan nimi. Piirin mestareita on seura kasvattanut paljon yleisurheilussa, painonnostossa sekä monissa muissa lajeissa. Viimeisen viiden vuoden aikana on yleisurheilun piirin mestaruuskilpailuja järjestänyt eniten juuri Pakilan Visa. Tämä osoittaa, että seuran johto on ymmärtänyt sen tosiasian, että piirin toiminta vaatii aktiivisia seuroja. Lisäksi tämä on todistus seuran voimakkaasta toimitsijajoukosta. Yleisurheilu on aina ollut seuran lempilapsi, mutta aivan viime aikoina ovat nuorison

muotipelit koripallo ja jääkiekko saaneet sijan toiminnassa. Näillä aloilla seura on mukana aktiivisesti Suur-Helsingin piirin järjestämässä kilpailutoiminnassa. Jääkiekon osalta voidaan todeta, että ennakkoluulottomasti seuran johto on lähtenyt liikkeelle. Tämä liikkeelle lähtö on varsin tärkeä piirin toimintaa ajatellen. ”Suurien vainovuosien” aikana menetettiin lähes kaikki jääkiekkoa harrastavat seurat herrasväen puolelle eli porvariliittoon. Tästä johtui, että kaikki oli aloitettava jälleen alusta. Työ oli piirin puitteissa vaikeata kun joukkueita ei ollut ja sarjatoimintaa ei tahdottu saada aikaan millään niille työläisurheiluaatteelle uskollisille seuroille, joissa sarjatoimintaa kaivattiin. Avuksi tulivat silloin sellaiset seurukset kuin Pakilan Visa, Pihlajamäen Isku ja monet muut. Jääkiekko on saanut nyt vakiintuneen sijan piirin toiminnassa. Koripallon sarjatoiminnassa on Pakilan Visa lähtenyt viitoittamaan tietä uranuurtajana järjestämällä juuri juhluvuotena C-junioreille ns. Pakilan CUPin. Tätä toimintamuotoa eivät ole vanhat ja kokeneet koripalloseurukset oivaltaneet.

Aivan oman lukunsa ansaitsee seuran nuorisotyö kolmen vuosikymmenen aikana. Yleisurheilun ohella se on ollut näkyvintä ja tehokasta. Viime vuosina on kaikissa piirikunnallisissa nuorten kilpailuissa näkynyt pakilalaisten linja-auto, joka on tuonut aina lähes 40 tyttöä ja poikaa kilpailuihin. Vuosien kuluessa on totuttu suuntaamaan askeleet Pakilan Työväentalolle tai Halkosuontien koululle, missä seura järjestää piirin Nuorten Talvikisoja, Kevätkisoja sekä monia maastajuoksu-, hiihto-, yleisurheilu- ja sisähyppykilpailuja.

Piirin toiminta vaatii onnistuakseen hyvin paljon aktiivisia ja epäitsekkeitä työntekijöitä. Jaostot on pyritty muodostamaan alan parhaista asiantuntijoista. Kymmenien vuosien aikana on Pakilan Visa vuosittain luovuttanut parhainta voimaansa piirin hyväksi. Juhluvuotena on Visan jäseniä mm koripallo-, jääkiekko-, yleisurheilu- ja nuorisajaostossa.

Työväen Urheiluliitossa on yli 1100 seuraa. Seurojen toiminta on vaihtelevaa: joskus se on aallon harjalla mutta jonkin syyn, useimmiten toimihenkilöiden puutteen, vuoksi se välistä sammuu. Seuratoiminnassa vastuunalaisille paikoille valittujen on muistettava, että heille on uskottu luottamustehtävä ja toimittava sen mukaisesti. On tunnustettava myös se tosiasia, että yksin emme ole mitään, mutta yhdessä saamme paljon aikaan. Yhteistyöllä liiton, piirin ja seuran hyväksi saavutamme parhaan tuloksen ja viemme työläisurheiluliikettä eteenpäin.

EETU RONKAINEN

PAKINKYLÄN URHEILIJOIDEN "AIKARAUTA"

Tämän vuosisadan alkupuolella sekuntikello oli suuri harvinaisuus. Eivät edes kaikki yleisurheiluseurukset olleet hankkineet tällaista ”yleisyysskapinetta” itselleen. Maratoonari Yrjö Korholin-Koskelle sekuntikello oli kuitenkin välttämätön, täytyihin hänen seurata väliaikojaan sekä lenkeillä että kilpailuissa. Niinpä hän ostikin vuonna 1921 Excelsior-merkkisen sekuntikellon. Lähtiessään Amerikkaan vuonna -24 hän antoi tämän kellon Pakinkylän Veljien kilpailutoimitsija Gösta Laineelle sanoen: ”Tässä on teille aikarauta, jota saatte käyttää kaikissa pakinkyläläisten kilpailuissa. Olkoon se muistona minulta.” Sen jälkeen kelloa käytettiin kaikissa Veljien omissa kilpailuissa sekä niissä piirikunnallisissa kilpailuissa, joihin Veljien joukkue osallistui.

Keväällä -28 Yrjö Korholin-Koski saapui Suomeen valmentautuakseen Amsterdamin Olympialaisten maratonille. Olympialaisiin lähtiessään hän pyysi kelloa lainaksi matkansa ajaksi. Tämä kello olikin sitten sekä Amsterdamin Olympialaisissa että niiden jälkeisissä Pariisin kansainvälisissä kilpailuissa suomalaisten sanoma-lehtimiesten ainoana sekuntikellona.

Tämän jälkeen kello on ollut Gösta Laineen hallussa, ja Lennart Silius on ottanut sillä aikoja kaikissa Pakinkylän Veljien, Pakinkylän Palokunnan, Pakilan puutarhurien ja Pakilan Visan kilpailuissa. Se on ollut käytössä aina kuusikymmenluvun alkupuolelle saakka, mutta sen käynti on vähitellen tullut kovin kiireiseksi — normaalia aikaa näyttävät kellot jäävät siitä armotta jälkeen. Nykyään se viettääkin täysin palvelleena rauhallisia vanhuudenpäiviä Pakilan Visan kaapissa.

NUORISO JA VISA

HUVI JA HYÖTY

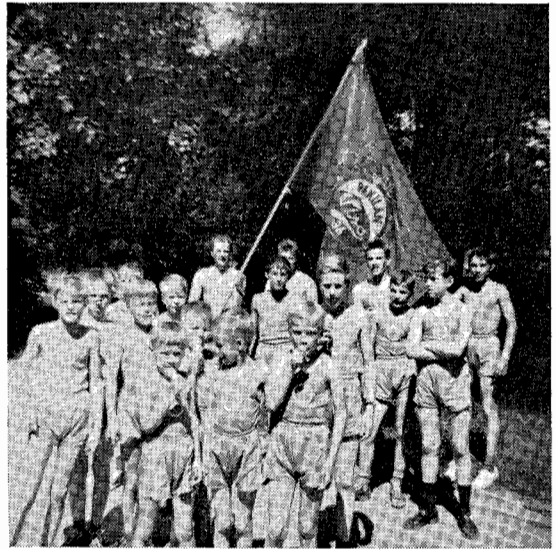
Huvi-, juhla- ja kerhoiltojen järjestäminen on ollut tärkeä osa seuran toiminnassa. Perustamisvuodesta alkaen aina vuoteen 1956 oli Visassa menestyksellisesti toimiva huvitoimikunta. Oma ohjelmatoiminta oli vilkasta ja monipuolista. Ohjelmalliset tilaisuudet saatiin aikaan omin voimin. Yleisömenestys oli hyvä ja ne olivat varsin merkityksellisiä seuran toiminnan rahoittamisessa. Erityisen suuren suosion saavuttivat aikanaan Visan järjestämät kupletti-illat. Myös lähiympäristön työväen näyttämöiltä on Visa ostanut useita kappaleita tilaisuuksiinsa sekä järjestänyt aika ajoittain tansseja. Päätilaisuudet ovat kuitenkin olleet vuosittain talvikauden päättäjäiset ja syystoiminnan avaus, kerhoillat palkintojen jakoineen, urheiluaiheisine opetusfilmeineen ja pienine ohjelmineen, lasten ja aikuisten joulujuhlat, muiden paikallisten järjestöjen kanssa yhteistoiminnassa järjestetyt äitienpäivät sekä laskiaisajot.

Tanhumäen tanssilava, jonka osakkaana Visakin oli, rakennettiin v. 1946. Lavalla järjestettiin 17 vuoden ajan tansseja, joten seuran jäsenet olivat kesäisin sidotut toimitsija- ja järjestysmiestehtäviin tanssi-iltoina omalla vuorollaan. Alkuvuodet olivat rahattomia järjestöille, koska tulokset menivät rakennusvelkojen maksuun. Sen jälkeen monien kesien kokonaistulot olivat erittäin hyviä, mikä merkitsi myös Visalle huomattavaa osuutta toimintansa rahoittamisessa. V. 1963 Helsingin kaupunki sanoi irti maan vuokrasopimuksen lopettaen siten lavatoiminnan ja myös vakituisen rahatulon siihen kuuluvilta järjestöiltä.

Nyt, kun ei ole saatu toimivaa huvitoimikuntaa, on tilaisuuksien järjestäminen huomattavasti vähentynyt.

HARJOITUSTILAT

Perustamisvaiheessa ei visalaisilla ollut näköpiirissä minkäänlaisia harjoitustiloja. Pakinkylän VPK:n taloa ei vuokrattu, koska seuraa ei oltu vielä rekisteröity. Urheilukenttä oli silloin alkutekijöissään, joten ulkoharjoitustilojakaan

Nuorten liittojuhla joukkue v. 1963.

ei ollut käytettävissä. Jäsentenvälisiä kilpailuja varten vuokrattiin kuitenkin Oulunkylän kenttää. Kun Pakilan kenttä sitten valmistui, niin on se jatkuvasti ollut kesäaikana Visan käytössä kahtena iltana viikossa.

Sisäharjoitustilan saaminen näytti vaikealta, mutta seuran rahastonhoitaja Teuvo Lehto pelasti tilanteen ja luovutti omakotitalonsa yläkerran visalaisten käytettäväksi. Kolmen kuukauden ajan tämä olikin voimistelijoiden ja nyrkkeilyä harrastavien harjoituspaikkana. Maaliskuun lopulla saapuivat vihdoon rekisteripaperit, jotka soivat mahdollisuuden palokunnan talon salin vuokraukseen. Aluksi vuokrattiin kaksi iltaa ja myöhemmin kolmas. Vuoden 1937 toukokuussa VPK korotti kuitenkin vuokria, jotka jo entisestään olivat suuria, joten Visan oli lopetettava harjoitukset. Nyt ryhdyttiin neuvottelemaan paikallisen sos.dem.yhdistyksen kanssa, mikä johti siihen, että Visa sai oikeuden rakentaa itselleen voimisteluhuoneen yhdistyksen omistamalle tontille Lepolantiellä. Niin alkoivat rakennustyöt ja tammikuun puolessa välissä 1938 olivat tupaantuliaiset. Sen jälkeen päästiin alkamaan sisäharjoitukset omalla Majalla, joka olikin seuran käytössä vuoden 1947 kevääseen, jolloin se myytiin. Samanaikaisesti saivat paikalliset työväenjärjestöt työväentalon itselleen takaisin, ja Visan sisäharjoitukset siirtyivät sinne. Toiminta laajeni kuitenkin nopeasti, ja lisäharjoitustiloja saatiin Maunulan koululta.

Kun sitten Pakilan kansakoulu valmistui v. 1954 loppuvuodesta, niin siirryttiin Maunulan koululta uuden koulun voimistelusalin vakituisiksi käyttäjiksi.

Koululta on harjoitustilaa ollut yksi tai kaksi iltaa ja työväentalolta kolme tai neljä. Illat ovat jakautuneet eri harjoitusryhmien kesken tunnin ja joskus pienempiinkin jaksoihin. Koululla ovat olleet miehet ja pojat sekä koripalloilijat. Aikaisemmin naiset ja tytöt olivat työväentalolla. Myöhemmin myös he ovat olleet koululla. Työväentalolla ovat jatkuvasti olleet painonnostajat ja pöytätenniksen harrastajat.

Koko kolmekymmenvuotisen toiminnan ajan on varojen puute ollut rajoittamassa sisäharjoitustilojen vuokrausta. Toisena vaikeutena on ohjaajavoimien riittämättömyys, vaikka nuorten jäsenten suuri lukumäärä takaisi harjoitussalien täyttymisen useampanakin iltana ja ohjaajille täystyöllisyyden.

VIELÄ VÄHÄN NUORTEN TOIMINNASTA

Seurassamme on nuorten toimintaan kiinnitetty jatkuvasti suurta huomiota. Taloudellisia uhrauksia ei ole säästetty, vaan on pyritty ratkaisemaan myönteisesti nuorten harrastuksiin liittyvät toiminnot. Niinpä seuramme onkin TUL:n Suur-Helsingin piirissä tilastojen kärkipäässä juuri nuorten toiminnassa.

Paitsi runsaita sisä- ja ulkoharjoituksia sekä kilpailuja ja seuran nuorilla ollut runsaasti myös muuta askaretta ja toimintaa. Suurimmista toiminnan aloista muutama sana.

TUL:n liittojuhlat ovat aina suurtapahtuma ja seuramme nuoret ovatkin olleet juhlia kansoittamassa osallistuen kulkueisiin ja kilpailuihin.

Piirijuhliin valmistautuminen ja osallistuminen on koonnut runsaasti nuoria, jotka ovat hyvin tuloksin edustaneet seuraa juhlien kilpailuissa. Esim. mainittakoon, että Porvoon piirijuhlissa v. 1947 oli n. 60 osanottajaa ja Hangossa 1960 melkein saman verran.

Piirijuhlien sarjan päätyttyä ovat TUL:n Suur-Helsingin, Uudenmaan ja Hämeen piirit järjestäneet yhdessä ns. suvijuhlia. Ensimmäiset olivat 1962, joihin osallistui seurastamme 23 nuorta ollen mukana viestijuoksussa sekä muissa kesäkisojen kilpailuissa. Toisilla suvijuhlilla v. 1965 Lohjalla olivat visalaiset mukana 47 nuoren voimalla. Täällä osallistuttiin viestijuoksuihin 10:llä, koripalloon 2:lla ja maastotaitokilpailuun 7:llä joukkueella. Viimemainitussa lajissa sekä poikaita tyttöjoukkueemme perivät voiton.

Nuorten retket ja leirit ovat erityisen pidettyjä. Niitä onkin 30-vuotistaipaleelle koostunut lukematon määrä. Retkiä on tehty eri kohteisiin Helsingin lähiympäristössä niin kesällä kuin talvella. Niiden pituus on vaihdellut päivästä kolmeen erilaisella ohjelmalla.

Leirien järjestäminen sai alkunsa 1957, jonka jälkeen nuorten mieltymys omiin nuorisoleireihin on jatkuvasti kasvanut. Kahden viime kesän leirit ovat olleet varsin suuria sekä muutenkin ohjelmaltaan onnistuneita. Vuoden 1964 leiri oli Siikajärven rannalla Rakennusliiton kesäkodin alueella. Osallistujia oli 39. Leirillä järjestettiin monia erilaisia kilpailuja, opetusta ja neuvontaa sekä erilaisia maastoleikkejä sovitun ohjelman mukaisesti. Kesällä 1965 oli vastaava leiri Vihtijärvellä Milanon tilalla. Osanottajia oli 54 ja ohjelma entisestään monipuolisempaa ja paremmin järjestettyä. Leirit on järjestetty nuorille aina maksuttomiksi tai hyvin pienestä korvauksesta. Myönteiset lausunnot ja kiitokset on seura saanut aina leiriläisiltä ja heidän vanhemmiltaan.

Pohjolan kisat oli TUL:n nuorisosaaston kesällä 1964 Kuusamossa järjestämän erämaaleirin nimenä. Leirin 1500 osanottajaa käsittäneeseen joukkoon kuului myös viisi Pakilan Visan nuorkaista, joiden matkakustannuksiin seura osallistui. Visan nuoret osallistuivat leirin erilaisiin kilpailuihin menestyen niissä kohtalaisen hyvin. Mm. Ruka-Kontkasan viestijuoksussa he olivat toisia ja saihan Arvo Papunen kisojen suurimman kalankin 5,5 kg painoisen hauen.

Piirijuhlajoukkue v. 1947.

URHEILUN ALKUTAIPALELTA PAKILASSA

V. ja U.seura Pakilan Visan perustamisesta on kulunut 30 vuotta. Sitä ennen on kuitenkin urheilutoiminta Pakilassa, eli entistä nimeä käyttäen, Pakinkylässä kulkenut samanmittaisen taipaleen. Urheiluharrastus alkoi samanaikaisesti kuin nykyinen asutuskin eli lähes 60 vuotta sitten. Kun Pakinkylään perustetut palstaosuskunnat v. 1905 saivat virallisen vahvistuksen oli rakentaminen monilla tonteilla jo aloitettu. ”Uutisasukkaat” olivat suurelta osalta helsinkiläisiä rakennustyöläisiä nuorine perheineen. He olivat kaupungissa osallistuneet erilaiseen järjestötoimintaan ja panivat nyt uudella asuinpaikallaan alkuun oman yhdistystoiminnan. Marraskuussa v. 1905 perustettiin työväenyhdistys Salama, sitten kirvesmiesten ammattiosasto ja v. 1907 tuli urheiluseuran vuoro. Perustetulle urheiluseuralle annettiin nimeksi Yritys toimialueen käsittäessä Pakinkylän lisäksi myös Oulunkylän. Työväen Urheiluliittoa ei silloin vielä ollut, joten seura liittyi v. 1908 Suomen Voimistelu- ja Urheiluliittoon.

Perustamisvaiheesta ja toiminnan alkutaipaleesta on säilynyt vähän tietoja. Toimintaa kuitenkin oli ja yleisurheilua harrastettiin. Sen järjestämisessä ja ohjauksessa huomattavin osuus on ollut seuran perustajajäsenellä ja melkein 20 vuotta puheenjohtajan tehtäviä hoitaneella Rikhard Ojalalla. Hän oli syntynyt v. 1881 ja kuoli tämän vuoden alussa Malmilla 85 vuotiaana. Ojala oli jo v. 1902 kotipuollessaan liittynyt Forssan Alkuun ja saanut siellä innoituksen urheiluun. Kun hän v. 1905 siirtyi työhön Helsinkiin ja asettui Pakinkylään asumaan oli hän jo asiantuntija urheiluasioissa. Hän toimikin seuran puheenjohtajana perustamisesta alkaen vuoteen 1925 huolimatta siitä, että v. 1920 oli muuttanut Malmille asumaan. Ojalan toiminta urheilun parissa ulottui koko piiriä käsittäväksi. Hän oli mm. perustamassa TULn Uudenmaan piiriä v. 1920, toimi piirin puheenjohtajana vv. 1920—1926, oli piirin edustajana TULn liittokokouksissa vv. 1920, 1926 ja 1929 sekä lukuisten yleisurheilukilpailujen tuomarina ja toimitsijana vuodesta 1908 vuoteen 1932 saakka.

Siihen aikaan eivät harjoitustilat olleet kehuttavia. Urheilukenttää ei ollut ja sisäharjoitustilatkin olivat melkein olemattomat. V. 1907 Pakinkylän työväenyhdistys osti Alkutie 9:stä vanhan riihen ja tontin. Kun riiheen oli talkoo-

voimin rakennettu sali, näyttämö ja ravintola, niin Yrityskin sai kokous- ja harjoitustilat talosta käyttöönsä. Onnettomuus kohtasi kuitenkin lokakuussa 1914. Tuli tuhosi toimipaikan ja järjestöt, niiden mukana urheiluseura, olivat taivasalla. Vasta tammikuussa v. 1917 työväenyhdistys pääsi jälleen käsiksi omaan kiinteistöön ostanalla huvilanomistaja Siekkiseltä nykyisen työväentalon tontin, kaksi huonetta ja keittiön käsittävine rakennuksineen. Talo kuitenkin takavarikoitiin v. 1918 ja kahden vuoden kuluttua eli vapunpäivänä 1920 viranomaiset luovuttivat talon takaisin yhdistykselle.

V. 1914 oli Yrityksen toiminnassa tapahtunut muutos. Lähinaapuristossa Backaksen kartanon alueella, jonka Elanto jo silloin omisti, toimi myös urheiluseura. Molemmat seurat olivat pieniä ja päättivät yhdistyä, jotta saataisiin ripeämpää toimintaa ja näkyvämpi edustus ulospäin. Yhdistetyn seuran nimeksi hyväksyttiin Pakinkylän Veljet, joka v. 1919 liittyi silloin perustettuun Työväen Urheiluliittoon.

Veljien toiminta oli hyvin vaikeaa, mutta helpottui kun v. 1922 työväenyhdistys sai päätökseen työväentalon laajennuksen, jolloin Veljille avautui mahdollisuus säännöllisiin sisäharjoituksiin. Pääasiassa harrastettiin yleisurheilua, ja sisäharjoituksissa olivat etutilalla paini, nyrkkeily, rekkivoimistelu ja voimistelu. Yleisurheilussa olivat juoksut seuran urheilijoiden erikoisalaa. Niissä saavutettiin hyviä tuloksia ja voittoja sekä henkilökohtaisesti mutta myös viestijuoksussa aina piirin mestaruuteen saakka. Painikaarti oli myös suuri, joten aikaansatiin jopa seuraotteluja. Veljien painijat osallistuivat myös piirikunnallisiin kilpailuihin. Maininnan ansaitsevat myös Veljien naiset, jotka 20-luvun lopulla osallistuivat menestyksellisesti hiihtokilpailuihin yksityisesti ja viestijoukkueena tuoden seuralle useita palkintoja.

Veljistä on lähtöisin monia nimekkäitä urheilijoita, ja useat sen jäsenet ovat ylittäneet mainitsemisen arvoisiin tuloksiin. Kaikkia heitä ei voida esitellä, mutta eräitä nimiä mainittakoon.

Tämän kauden tunnetuimpia urheilijoita oli maratonjuoksija Yrjö Korholin-Koski. Hän kuului Veljiin vv. 1916—1921, liittyi sen jälkeen Helsingin Kullervoon ja ennen Amerikkaan lähtöään, joka tapahtui v. 1924, siirtyi Helsingin Tovereihin. V. 1928 hän edusti Suomea Amster-

damin olympialaisissa maratonjuoksussa sijoituen seitsemänneksi. Parhaat tulokset pitkien matkojen juoksijana hän on saavuttanut Amerikassa ja on kerran voittanut Amerikan Yhdysvaltojen mestaruuden maratonilla sekä sijoittunut palkinnoille usean kerran näissä mestaruuskilpailuissa.

Toinen huomattava urheilijanimi Pakinkylän Vejistä lähteneenä on Lennart Tikkanen, nykyisin Orkojoki. Tikkasen Lennu on syntynyt 1893. Perhe muutti Helsingistä Pakinkylään v. 1914, ja Tikkanen liittyi heti Pakinkylän Yritykseen. Hän oli toiminnan mies niin urheilijana kuin seuratoimitsijana. Oli mm. v. 1920 perustamassa TUL:n Uudenmaan piiriä, johon liittyi heti 21 urheiluseuraa. Varsinaisesti Tikkanen tuli tunnetuksi pitkien matkojen juoksijana, mutta juoksi viesteissä keskimatkojakin. Orkojoki, kertoillessaan näistä ajoista, sanoo, että siihen aikaan olivat maratonjuoksut sekä juoksijoiden että suuren yleisön suosiossa. Kun v. 1915 oli maailmanennätys 2 tunnin juoksussa englantilaisen Grenin nimissä, niin tämän maailmanennätyksen lyömiseksi järjesti HKV kilpailut Oulunkylän raviradalle, nykyiselle urheilukentälle. Useiden juoksijoiden joukossa osallistuivat kilpailuun myös Albin Stenroos ja Tikkasen Lennu, jotka puolimatkan jälkeen johtivat vuorotellen. Tikkanen mainitsee, että hänellä olisi ollut suuret mahdollisuudet voittaa, mutta hän erehtyi vähän ajasta ja niin voitto sekä maailmanennätys menivät Albin Stenroosille. Vuoden 1916 syksyllä järjesti HKV jälleen maratonjuoksukilpailut Oulunkylän raviradan ollessa lähtö- ja päätepaikkana. Reitti kulki Pukinmäen ja Helsingin pitäjän kirkon kautta Tikkurilaan ja sieltä takaisin. Juoksijoita oli mukana loppupuolelle toistakymmentä. Tällä kertaa kilpailun voitti Tikkanen, Kämäräinen oli toinen ja Stenroos keskeytti vähän ennen loppua. Juoksustaan Tikkanen sai kunniapalkintona lohikauppias Nestor Toivosen lahjoittaman kultakellon. Lohikauppias Toivonen oli tunnettu hirviampujana Tukholman ja Antverpenin olympialaisissa.

Vuosina 1922—1929 oli Tikkanen Amerikassa ja osallistui siellä kaksi kertaa Bostonin maratoniin. Vuosina 1923, 1924 ja 1925 hän oli mukana New Yorkin halkijuoksussa (12 mailia). Amerikan-suomalaisen urheiluseura Finnish Club voitti näiden juoksujen kiertopalkinnon ja lahjoitti sen Suomen Urheilumuseolle. Tämän kiertopalkinnon juoksuihin liittyvistä nimistä löytyy myös nimi Leonard Tikkanen.

Veljiin kuuluneista naisista oli Ester Korholin, nyk. Leino, TUL:n kuuluisimpia nais-

hihtäjiä. Hän liittyi Veljiin 12 vuotiaana 1919 ja oli seuran jäsenyydessä sen lakkauttamiseen saakka. Ester toimi useita vuosia seuran sihteerinä ja muissa luottamustehtävissä, harjoitteli vakavasti hiihtoa ja v. 1924 hän olikin valmis mestarihiihtäjä tuoden TUL:n naisten 3 km:n hiihtomestaruuden Pakinkylän Veljien nimiin. Vuosina 1925—1929 hän edusti kilpailuissa Helsingin Jyryä ja Jyryn tultua lakkautetuksi siirtyi Helsingin Työväen Hiihtäjiin. Seitsentoista-vuotisen kilpailukauden aikana on Ester Leinolle kertynyt 10 liiton mestaruutta ja saman verran piirin mestaruuksia sekä monien kymmenien kilpailujen ensimmäisiä ja toisia palkintoja.

V. 1927 kilpaili Ester Leino voitokkaasti Neuvostoliitossa tuoden kaksi ensimmäistä palkintoa. Vuonna 1931 hän edusti maatamme Työväen Talviolympialaisissa Itävallan Myrzuksen saavuttaen toisen tilan tamperelaisen Impi Lepolan voittaessa.

Veljien tunnetuimpia nimiä juoksussa olivat pikamatkoilla Arvo Eerikson, Lauri Helenius, Paavo Helenius ja Hugo Silius, keskimatkojen juoksijana oli tunnettu Lauri Viikari. Tämä joukko menestyi hyvin Uudenmaanpiirin viestijuoksussa saavuttaen myös hyviä tuloksia henkilökohtaisilla matkoilla.

Toisten yläpuolelle nousi tuloksillaan Lauri Viikari. V. 1916 hän 12 vuotiaana liittyi Pakinkylän Veljiin ollen seuran jäsenenä sen lakkauttamiseen saakka. Viikari toimi myös useita vuosia seuran johtokunnassa ja muissa tehtävissä. Vuosina 1925—1928 hän juoksi niminsä 10 TUL:n Uudenmaanpiirin mestaruutta 800 m:n ja 1500 m:n matkoilla ja pitempien matkojen viestijoukkueissa ja v. 1927 TUL:n ensimmäisessä liittöjuhlassa osallistui Helsingin ympärijuoksuun Uudenmaan piirin joukkueessa. V. 1925 hänen nimissään oli TUL:n Uudenmaan piirin ennätys 1500 m:llä tuloksella 4.19,0. Myöhemmin tulokset paranivat, mutta ennätyskin oli jo siirtynyt toisen miehen nimiin. Viikarin parhaat tulokset olivat: 800 m 2.08,0, 1000 m 2.39,8 ja 1500 m 4.09,0. Viikarilla oli erittäin hyvät juoksijan ominaisuudet, mutta harjoitukset eivät olleet säännöllisiä, joten hänen kykynsä eivät päässeet parhaisiin oikeuksiinsa.

Kun V.U.seura Pakinkylän Veljien toiminta Lapuanliikkeen painostuksesta lakkautettiin v. 1931 seurasi Pakilan urheilutoiminnassa muuttaman vuoden lamakausi. Eräät entiset Veljien jäsenet ja uudet urheilun harrastajat nostivat kuitenkin v. 1935 esille kysymyksen uuden urheiluseuran perustamisesta, joka johtikin tulokseen, Pakilan Visan perustamiseen.

PAKILAN VISAN ANSIOMERKIT

30-vuotisen toimintamme merkeissä päätettiin jakaa ensikerran muistolahjat seuramme ansiointeimmille urheilijoille ja seuratyön tekijöille. Vähimmäisvaatimuksena tämän Visan pienoisviirin saantiin pidettiin 15 vuoden aktiivista toimintaa seuramme hyväksi joko urheilijana tai toimitsijana sekä vähintään 24 vuoden ikää. Numeroitujen ansiomerkkien saajat:

1. Esko Kokkonen

Syntynyt 1910 Helsingissä. Hän kuului jo Pakinkylän Veljiin vuodet 1924—32 harrastaen nyrkkeilyä, rekkivoimistelua ja painia. Hän on Pakilan Visan perustajajäsen ja on kuullut useita vuosia johtokuntaan ja eri jaostoihin. Hän on edelleenkin seuramme toiminnassa mukana kuuluen raittius- ja hiihtojaostoon.

2. Lennart Silius

Syntynyt 1903 Helsingissä. Nuoruusvuosinaan hän pelasi jalkapalloa Helsingin Kullervon juniorijoukkueissa ja oli siten jalkapallojoukkueemme itseoikeutettu kapteeni vuosina -37 ja -38. Hän on Pakilan Visan perustajajäsen sekä ollut sen johtokunnassa vuosina 1938—40 ja 1946—53. Seuramme puheenjohtajana hän oli v. -45. Lisäksi hän on toiminut yleisurheilujaostossa lähes 20 vuotta.

3. Paavo Kokkonen

Syntynyt 1920 Helsingissä. Hän on liittynyt Visaan vuonna -37 harrastaen painia, painonnostoa ja yleisurheilun heittolajeja. Hän on kuullut johtokuntaan sekä hiihto- ja yleisurheilujaostoon vuodesta -47 lähtien. Puheenjohtajana hän on toiminut vuosina -50 ja -51, 1955—58 sekä vuodesta -62 lähtien yhä edelleenkin, rahastonhoitajana hän oli vuodet 1959—61. Hän sai vuonna -58 aktiiviurheilijan muistopalkinnon, kun hänellä oli takanaan jo 15 kilpailuvuotta. Senkin jälkeen hän osallistui yleisurheilukilpailuihin aina 60-luvulle saakka.

4. Eetu Ronkainen

Syntynyt 1902 Impilahdella. Hän on kuullut urheiluseura Pitkärannan Tenhoon vuodet 1927—36 ollen sen johtokunnassa, hiihto- ja yleisurheilujaostossa vuodet 1931—36. Tällöin hän harrasti kilpailijana sekä hiihtoa että pyöräilyä.

Vuoden -45 alussa hän liittyi Pakilan Visaan kuuluen heti alusta lähtien johtokuntaan, hiihto- ja yleisurheilujaostoon. Jo useita vuosia hän on ollut jomman kumman jaoston vastaavana. Seuramme sihteerinä hän on ollut v. 1946—47, puheenjohtajana -49 sekä jäsenkirjurina 1946—48 ja 1952—61. Seuramme edustajana piirin yleisurheilujaostossa hän oli v. -63. Pakilan Visaan liittyttyään hän harrasti vielä alkuvuosina kilpahiihtoa.

5. Heikki Lindholm

Syntynyt 1927 Mäntsälässä. Hän liittyi Visaan vuoden -45 alussa ja tuli ensi kerran johtokuntaan v. -47. Sen jälkeen näitä johtokuntavuosia on kertynyt pitkälti toistakymmentä. Seuramme puheenjohtajana hän oli vuodet -60 ja -61. Alkuvuosinaan hän harrasti hiihtoa ja keskimatkojen juoksua sekä oli lentopallojoukkueemme parhaita pelaajia vuodet 1953—60.

6. Aleks Soivi

Syntynyt 1919 Helsingissä. Hän on kuullut Oulunkylän Tähteen vuodet 1929—32, Pakilan NMKY:een 1933—39 sekä Pakilan Visaan vuodesta -45 lähtien. Useina vuosina hän oli sekä johtokunnassa että yleisurheilujaostossa. Hän harrasti yleisurheilua parhaina lajeinaan heitot sekä pituus- ja korkeushyppy. Vuonna -58 hän sai aktiiviurheilijan muistopalkinnon. Tällöin hänellä oli kilpailuvuosia takanaan jo 13. Yleisurheilukilpailuihin hän osallistui aina vuoteen -62 saakka.

7. Erkki Grönvall

Syntynyt 1915 Kuusankoskella. Kymintehtaan Kisaan hän kuului vuodet 1930—39 ja Visaan hän liittyi v. -46. Yleisurheilussa hänen parhaat tuloksensa ovat 5- ja 10-otteluista. Kesällä -46 hän suoritti Pajulahdessa voimisteluohjaajan kurssin ja oli siten ensimmäinen seuramme kouluttama ohjaaja. Miesten ja poikien ohjaus- ja valmennustoimintaa hän hoiti vuodet 1946—49 ja 1951—54. Hän on useita vuosia kuullut seuramme johtokuntaan, vuodesta -64 lähtien rahastonhoitajana. Visan yleisurheilukilpailuissa hän osallistui heittolajeihin ollen seuramme parhaita urheilijoita 50-luvulla.

8. Pentti Laaksonen

Syntynyt 1932 Viipurissa. Hän liittyi Pakilan Visaan vuoden -47 alussa ja osallistui ahkerasti yleisurheilukilpailuihin aina vuoteen -61 saakka. Hän oli keväällä -53 Pajulahdessa TUL:n pika-juoksijoiden ja hyppääjien valmennuskursseilla. Sen jälkeen hän toimi esimerkillisenä nuorten yleisurheilijoiden ohjaajana ja valmentajana vuoteen -61 asti. Useita vuosia hän johti nuorten kuntojumppaa, painonnostoa ja maastolenkkejä ja hänen ansiostaan urheilijoittemme tulokset paranivat huomattavasti 50-luvun jälkipuoliskolla. Vuonna -58 hän sai muistopalkinnon 10 vuoden aktiivisesta urheilu- ja ohjaajatoiminnastaan. Hänen nimissään on yhä vieläkin seuramme ennätykset 100 ja 200 m:n juoksuissa, pituushypyssä ja kolmiloikassa.

9. Kaisa Junttila

Syntynyt 1907 Helsingissä. Hän kuului Pakinkylän Veljiin vuodet 1923—31 ollen sen johtokunnan jäsen. Hän harrasti sekä hiihtoa että yleisurheilua. Pakilan Visaan hän liittyi vuonna -47 ja v. -48 hän tuli johtokuntaan. Seuramme rahastonhoitajana hän oli vuodet 1949—54 ja sihteerinä vuodesta -56 lähtien yhä edelleenkin.

10. Lauri Ronkainen

Syntynyt 1939 Kymissä. Hän liittyi Pakilan Visaan vuoden -47 alussa ja harrasti poikavuosiina kilpailijana hiihtoa ja yleisurheilua. Vuonna -58 hän sai Pakilan Visan muistopalkinnon 10-vuotisesta aktiivisesta urheilukaudesta. Hän on kuulunut johtokuntaan vuodesta -61 ja yleisurheilujaostoon vuodesta -63 lähtien. Seuramme edustajana piirin yleisurheilujaostossa hän on ollut vuodesta -65 lähtien.

10-VUOTISESTA KILPAURHEILUSTA MUISTOPALKINNON SAANEET:

1. Paavo Kokkonen 1958
2. Aleks Soivi 1958
3. Lauri Nieminen 1958
4. Uuno Nurmi 1958
5. Lauri Ronkainen 1958
6. Pentti Laaksonen 1958
7. Veikko Laaksonen 1961
8. Timo Laine 1962

VISAN ENSIMMÄINEN JOHTOKUNTA

Puheenjohtaja	Uuno Laaksonen
Sihteerit	Erkki Öhman
Rahastonhoitaja	Teuvo Lehto
Jäsenet:	Toivo Mustonen
	Arno Nyholm
	Elis Ranta
	Toivo Nyholm
Varajäsenet:	Reino Leinonen
	Erkki Kokkonen
	Erkki Pekkanen

VISAN 30-VUOTISKAUDEN TOIMIHENKILÖITÄ

Puheenjohtajat

1936—38	Uuno Laaksonen
1939	Erkki Öhman
1940	Lennart Silius (vp)
1941—42	Emil Hiltunen
1943—44	Veikko Viikari (vp)
1945	Lennart Silius
1946—48	Voitto Ahonen
1949	Eetu Ronkainen
1950—51	Paavo Kokkonen
1952	Uno Mahkonen
1953—55	Lauri Nieminen
1955—58	Paavo Kokkonen
1959	Tapio Suomi
1960—61	Heikki Lindholm
1962—66	Paavo Kokkonen

Sihteerit

1936—38	Erkki Öhman
1939—45	Maiju Keijonen
1946—47	Eetu Ronkainen
1948—49	Matti Tuominen
1950	Maija-Liisa Tuominen
1951	Atte Vilenius
1952—55	Pentti Rekonen
1956	Anja Laine ja Kaisa Junttila
1957—66	Kaisa Junttila

Rahastonhoitajat

1936—38	Teuvo Lehto
1939—42	Veikko Virta
1945	Erkki Laine
1946	Veikko Viikari
1947—48	Vilho Järvinen
1949—54	Kaisa Junttila
1955—58	Tapio Suomi
1959—61	Paavo Kokkonen
1962—63	Aarno Suomi
1964—66	Erkki Grönvall

PAKILAN VISAN

YLEISURHEILUENNÄTYKSET

VUODEN 1966 LOPPUUN MENNESSÄ

MIEHET

100 m	Pentti Laaksonen	11,2	3.	9. 60
200 m	Pentti Laaksonen	23,4	17.	9. 55
400 m	Veikko Laaksonen	51,3	27.	8. 61
800 m	Tapio Suomi (18 v)	2.04,5	2.	9. 53
1000 m	Erkki Paavilainen	2.43,5	31.	5. 54
1500 m	Erkki Paavilainen	4.18,0	31.	7. 54
3000 m	Erkki Paavilainen	9.23,2	21.	6. 56
5000 m	Erkki Paavilainen	16.13,0	8.	8. 54
15000 m	Erkki Paavilainen	53.32,0	19.	9. 54
25000 m	Erkki Paavilainen	1.36,37,0	21.	9. 58
10 mailia	Erkki Paavilainen	58.31,0	24.	8. 58
4×100 m	Pentti Juurimo, Heikki Luoma, Timo Laine, Veikko Laaksonen	45,7	30.	6. 62
1000 m:n viesti	(100+200+300+400 m) Heikki Luoma, Pentti Laaksonen, Timo Laine, Veikko Laaksonen	2.07,7	17.	9. 61
4×1500 m	Lauri Nieminen, Viljo Karjalainen, Reijo Reijonen, Tapio Suomi	18.52,4	10.	6. 53
Pituus- hyppy	Pentti Laaksonen	686	9.	8. 58
Korkeus- hyppy	Teuvo Pyykkö	178	12.	9. 54
Kolmi- loikka	Pentti Laaksonen	13,20	13.	9. 53
Seiväs- hyppy	Kari Kankainen (18 v)	340	23.	9. 65
Kuulan- työntö	Pekka Lehtonen	12,95	12.	8. 62
Kiekon- heitto	Leo Leskinen (19 v)	40,60	9.	9. 51

Keihään-

heitto	Ossi Pölkki	57,96	2.	6. 64
3-ottelu	(100 m, pituus, kuula) Pentti Laaksonen	1864	14.	6. 59
10-ottelu	Timo Laine	4247	25.	9. 61

NUORET 20 V

100 m	Timo Laine	11,7	24.	9. 61
200 m	Tapio Suomi	24,5	14.	6. 53
400 m	Tapio Suomi	53,6	28.	6. 53
800 m	Tapio Suomi	2.04,5	2.	9. 53
1000 m	Tapio Suomi	2.46,0	31.	5. 53
1500 m	Tapio Suomi	4.31,0	28.	5. 53
110 m aitaj.	Timo Laine	19,4	25.	9. 64
200 m aitaj.	Timo Laine (17 v)	30,6	23.	8. 59
4×100 m	Heikki Luoma, Veikko Laaksonen, Pasi Mäkinen, Timo Laine	48,0	20.	9. 59
1000 m:n viesti	Heikki Luoma, Timo Laine, Pasi Mäkinen, Veikko Laaksonen	2.11,4	23.	6. 60
Pituus- hyppy	Pentti Laaksonen	638	14.	7. 51
Korkeus- hyppy	Pasi Mäkinen	165	21.	9. 58
Seiväs- hyppy	Kari Kankainen	340	23.	9. 65
Kolmi- loikka	Heikki Luoma	12,74	23.	8. 59
Kuula				
5,4 kg	Leo Leskinen	13,40	15.	7. 51
Kuula				
7,2 kg	Leo Leskinen	10,95	9.	9. 51
Kiekko				
1,5 kg	Leo Leskinen	49,60	12.	8. 51
Kiekko 2 kg	Leo Leskinen	40,60	9.	9. 51
3-ottelu	Pasi Mäkinen	1498	14.	6. 59
10-ottelu	Timo Laine	4247	25.	9. 61

POJAT 17 V

100 m	Erkki Salmela	12,0	18. 10. 38
	Timo Laine		20. 9. 59
	Arvo Papunen		22. 6. 65
300 m	Arvo Papunen	38,5	5. 9. 65
1000 m	Arvo Papunen	2.51,3	13. 8. 65
1500 m	Martti Mattila	4.31,6	29. 6. 58
110 m aitaj. (matalat)	Jorma Toivanen	19,0	22. 6. 65
200 m aitaj.	Timo Laine	30,6	23. 8. 59
4×100 m	Pertti Suomi, Jorma Toivanen, Markus Lindholm, Arvo Papunen	50,1	16. 6. 65
1000 m:n viesti	Pertti Suomi, Jorma Toivanen, Markus Lindholm, Arvo Papunen	2.15,0	4. 7. 65
Pituus- hyppy	Erkki Salmela	620	18. 10. 38
Korkeus- hyppy	Arvo Papunen	163	3. 6. 65
Seiväs- hyppy	Kari Kankainen	331	4. 10. 64

Kolmi- loikka	Heikki Luoma	12,24	29. 6. 58
Kuula			
5,4 kg	Timo Laine	11,80	20. 9. 59
3-ottelu	Timo Laine	359,6	20. 9. 59
6-ottelu	Arvo Papunen	2862	12. 9. 65

NAISET

100 m	Tuula Laine	14,0	57
Pituus- hyppy	Irmeli Rantala	434	7. 9. 65
Kuulan- työntö	Tuula Laine	9,06	57

TYTÖT 17 V

60 m	Sinikka Hirvijärvi	8,9	6. 10. 57
100 m	Tuula Laine	14,2	19. 9. 54
Pituus- hyppy	Irmeli Rantala	434	7. 9. 65
Korkeus- hyppy	Lahja Toivanen	125	18. 8. 64

Visan nykyisen johtokunnan ja eri jaostojen jäseniä suunnittelemassa alkaneen vuoden toimintaa.

ONKO URHEILU POP NYKYNUORISOLLE ?

Samalla kun käytän tilaisuutta hyväkseni toivottaakseni Pakilan Visalle onnea ja menestystä sen lähtiessä toiminnassaan neljännelle vuosikymmenelle, esitän muutamia ajatuksia urheiluseurojen vaikeuksista nuorisotoimintansa järjestyksessä, erikoisesti sen vuoksi, että tämän päivän nuoriso osaa vaatia. Se elää urheilussakin ”muodin mukaan”, ja sen pyrkimyksissä on selvä suuntautuminen ns. helpompien urheilulajien pariin.

OHJAAJISTA PULA

Melkein kaikilla urheiluseuroilla on erittäin kova pula ohjaajavoimista. Monin paikoin vapaaehtoisen urheiluseuratyön pariin saadaan innostunutta ja pätevääkin ohjaajavoimaa, mutta useimmiten ohjaajat kuormitetaan niin monilla tehtävillä, ettei heidänkään toimintatarmonsasta kestä monta vuotta. Paremmassa taloudellisissa olosuhteissa toimivat porvariseurat ovat yrittäneet ratkaista pulmaa ohjaajapalkkioilla, mutta TUL:n puolella varmaan hyvin harvalla seuralla on tähän mahdollisuuksia.

Lisäksi jatkuvasti kehittynyt urheilutoiminta on tehnyt nuoret entistä vaativaisemmiksi ja niinpä vaatimukset myös ohjaajien suhteen ovat kovemmat kuin ennen. Ohjaajilta vaaditaan yhä enemmän mielekkyyttä harjoituksia ja ohjelmia suunnitelluissaan, jotta ne pystyisivät kiinnostamaan nuorien mieltä.

MUOTILAJIT KIINNOSTAVAT

Kehitys nuorten urheilutoiminnassa on viime vuosina voimakkaasti kulkenut siihen suuntaan, että vanhat suomalaisten ”leipälajit” hiihto, yleisurheilu ja paini, ovat menettämässä valta-asemansa. Tilalle on tullut tämän hetken ”muotilajeja”, jollaisia ovat ennenkaikkea jääkiekko, moottoriurheilut, ja eräät pallopelit joiden suosioon ovat vaikuttamassa vauhdikkuus, yleisön suosio, pukujen värikkyyys, lehdistön uhraama palstamäärä, ym. tekijät.

Ei voi välttyä myöskään siltä käsitykseltä, että nuoret yhä enemmän hakeutuvat helpompien lajien pariin. Juoksulajeista kiinnostavat eniten pikamatkat. Pöytätenniksen ja keilailun suuri suosio johtunee myös näistä mukavuustekijöistä.

Tähän on ennen muuta vaikuttanut se, että matkustusvälineet ovat kehittyneet. Poikien ja tyttöjen ei tarvitse enää koulumatkoillaan välttämättä hiihtää kilometrimääriä, koska kuljetukset järjestyvät muutenkin. Koulujen urheiluoetus on niinkään kulkeutunut kehityksen mukana helpompia lajeja kohti.

VALINNAN VARAA ON

Nykynuorisolla on myöskin harrastustensa valitsemisen suhteen kokonaan toisenlaiset mahdollisuudet kuin joskus muutamia vuosikymmeniä sitten. Eräs varsin suuri tekijä on televisio, joka sitoo ihmisiä ja haittaa muita harrastuksia erittäin suurella määrällä. Tällaisia tekijöitä on muitakin. Myös urheilulajien valikoima on tämän päivän nuorisolla paljon laajempi kuin ennen.

Kaiken edelläolevan, sekä muutkin tekijät huomioon ottaen tuntuu siltä, että urheilu ei tämän päivän nuorison mielestä ole Pop, samalla tavalla kuin joskus aikaisemmin, mutta kaikkialla löytyy vielä paljon nuoria, jotka ovat kiinnostuneita urheilusta ja ovat valmiit uhraamaan aikaansa harjoituksiin ja kilpailuihin, jos seurat sitä riittävässä määrin heille järjestävät.

ALKU AINA HANKALAA

Oli talvi 1936. Pakilan Visan ensimmäiset kilpailut, jäsentenväliset hiihdot, oli pidetty. Mutta urheiluharrastajat halusivat muutakin kuin pelkkiä kilpailuja. He kaipasivat kuntojumppaa. Koska voimistelusalajeja ei ollut, aloitettiin sisäharjoitukset Arttu Lehdon omakotitalon yläkerrassa. Siellä poikamme ahersivatkin Kokkosen Eskon johdolla koko talven.

Kesän tullen kaivattiin urheilukenttää. Hel-singin maalaiskunta oli "tasoittanut" nykyisen koulun kentän paikan urheiluharrastuksia varten. Pakilalaiset urheilijat kunnostivat siihen talkootöinä 100 m:n juoksuradan sekä hyppy- ja heittopaikat. Metsästä kaadettiin muutamia puita ja pystytettiin jalkapallossa tarvittavat maalitylpä. Nyt oli pakilalaisillakin silloisen mittapuun mukaan "varsin hyvä urheilukenttä".

Keväällä -37 aloitettiin varsinainen suurtyö. Ryhdyttiin puuhaamaan omaa toimipaikkaa, Visan Majaa. Se rakennettiin Puistotien (nyk. Lepolantie 34) varrella olevalle Pakilan sos.dem.-yhdistyksen tontille ulkorakennuksen nimellä. Varoja tätä rakennushanketta varten oli hankittu edellisen talven aikana Palokunnantalolla pidetyillä iltamilla sekä listoilla rahaa keräten.

Majan ulkomitat olivat 10,5 m x 6,5 m. Se vastasi kooltaan siis keskikokoista omakotitaloa. Tontilta saatiin sokkelikivet sekä jokunen puunrunko. Suurin osa tarvittavasta puutavarasta saatiin rakennusurakoitsija Niemiseltä lahjoituksena. Lisäksi saatiin erään kaupungissa olleen uudisrakennuksen suoja-aita. Talkoovoimin visalaiset purkivat aidan ja kuljettivat laudat Majalle. Nämä laudat olivat, ainakin naulamäärästä päätellen, palvelleet isäntäänsä jo useaan kertaan. Mutta sehän olikin vain hyvä. Naulat kiskottiin laudoista, oiottiin ja käytettiin uudelleen. Nurkkahirret ja muukin paksumpi puutavara saatiin suoraan metsästä. Palomuurissa tarvittavia tiiliskiviä toi itsekukin mistä vain käytettyjä kiviä sattui löytämään.

Maja käsitti tilavan tuvan sekä pienet varasto- ja pesuhuoneet. Niin ja tietenkin hellan kahvinkeittoa varten. Sisältä Maja oli erittäin siisti ja hyvin tehty. Koko peräseinän peitti Toivo Nyholmin maalaama urheiluaiheinen fresko.

Maja valmistui syysmyöhällä. Ottaen huomioon, että rakennus oli hyvin suuri ja että kaikki työt tehtiin talkoilla, on saavutus varsin kunnioitettava. Rakentajien tarinoista selviääkin, että töitä tehtiin todella urakkavauhdilla. Usein kaikui Puistotiellä vasarain kalke, vaikka ilta olikin pimentynyt jo yöksi. Ahkerimmista talkoolaisista mainittakoon Nyholmin ja Laakso-sen veljekset, sisarusparit Helmi ja Erkki Öhman sekä Kerttu ja Elis Ranta, Veikko Virta, Vilho Vallenius, Kokkosen ja Lehdon veljekset sekä aviopari Aili ja Lennart Silius. Rouva Leino oli usein emäntänä ja keitteli kahvia Kokkosen Eskon muuraamalla hellalla niin talkoissa kuin juhlissakin.

Valmistuttuaan Maja oli tietenkin ahkerassa käytössä. Varsinaisen kuntojumpan lisäksi siellä nyrkkeiltiin ja nosteltiin omatekoisia betonista valettuja puntteja. Voimistelijoilla oli renkaat ja rekki. Rekki oli Pakinkylän Veljen perua ja Visa oli saanut sen lahjoituksena. Ja tietenkin siellä painittiin. Niskanvääntöhän oli silloin samassa asemassa kuin nykyään koripallo ja jääkiekko. Painimatto tehtiin talkoilla kesällä -38. Verstas perustettiin Kokkosen pihalle, koska Esko ja Pekka toivat aina töistä kotiin palatesaan pyöräntarakassa lastuvillaa maton täytteiksi. Varsinainen molski ostettiin painin ystävilä kerätyillä varoilla ja verhoilusta vastasi Hannes Miettinen.

Mutta ei yksinomaan urheilua. Majalla pidettiin kokousten lisäksi kerhoiltoja. Siellä harjoitettiin myöskin ne ohjelmat, jotka esitettiin Palokunnantalolla pidetyissä, suosituissa Visan iltamissa.

Kun elämä syksyllä 1944 palautui jälleen siviili-uomiinsa, havaittiin, että Maja oli sodan aikana päässyt pahasti ränsistymään. Katto vuoti, seinät rakoilivat ja palomuri oli halkeillut. Jälleen talkoita ja talkoita. Ja Maja saatiin kuntoon. Nyt kun meillä oli jälleen oma toimipaikka, seuran toimintakin elpyi varsin ripeästi.

Majaa käytettiin vielä useita vuosia voimistelusalina ja kokoontumispaikkana, kunnes se jäsenistön yhä lisääntyessä kävi ahtaaksi. Kun työväenjärjestöt saivat takaisin Pakilan Työväentalon, siirtyi seuramme toiminta sen suojiin. Maja oli aikansa elänyt.

KOLME NUORTA VISALAISTA

Esittelen tässä kolme entistä visalaista, jotka ovat tulleet tunnetuiksi Pakilan Visan harrastuspiirien ulkopuolella. He olivat silloin nuoria, kun kuuluivat Visan urheilijapoikiin. Vanhin heistä, Pekka Kokkonen, liittyi Visaan v. 1948 syksyllä 14-vuotiaana. Hän kävi säännöllisesti jumppailloissa ja mieliharrastuksena oli nyrkkeily. Kun Visassa ei ollut pätevää nyrkkeilyohjaajaa liittyi hän 50-luvun alussa Helsingin Työvään Nyrkkeilijöihin, jota seuraa edusti koko amatöörikautensa.

Pakilan Visan kilpailuissa Pekka Kokkosen nimi esiintyi ensikerran talvella 1950 hiihtokilpailuissa 16 v. sarjassa. Hiihto ei ollut hänen parhaita lajejaan, mutta hän osallistui kuitenkin useihin jäsentenvälisiin ja seuraottelujen hiihtoihin 16- ja 18-vuotiaitten sarjoissa. Saman vuoden kesällä hän oli yleisurheilijana seuraotteluissa 17-v. sarjassa. Hänen lajinsa olivat juoksut 100—800 m, ja hän kilpaili hyvällä menestyksellä nuorten seuraotteluissa useana vuotena. Vielä vuoden 1954 toukokuussa hän oli mukana Visan jäsentenvälisissä maastojuoksukilpailuissa ollen kolmas yleisessä sarjassa ja TUL:n Helsingin piirin maastojuoksun mestaruuskilpailuissa 20-vuotiaitten sarjassa viidennellä tilalla. Samassa kuussa hän oli myös Visan joukkueessa Oulunkylän ja Vartiokylän katuviesteissä ollen seuramme parhaita juoksijoita. Viimemainittu kilpailu tietämäni mukaan olikin hänen viimeinen yleisurheilukilpailunsa. Tällöin Pekalla oli jo nimissään yksi TUL:n ja yksi Suomen mestaruus nyrkkeilyn raskaassa sarjassa ja kaksi mestaruutta tuli vielä lisää vuoteen 1957 mennessä, jolloin hänen ammattinyrkkeilykautensa alkoi.

Paidattomien kehässä hänen menestyksensä on tunnettu ilman meidän selostuksiamme.

Matti Tikkanen tuli Pakilan Visan yleisurheiluharjoituksiin ja -kilpailuihin 12-vuotiaana v. 1954 kesällä. Hän oli iloinen ja välitön poika, lisäksi kohtelias ja tottelevainen. Kentällä hänet nähtiin aina, vaikka tuloksensa eivät olleetkaan kilpailujen huippuluokkaa vaan poikien keskinkertaisia saavutuksia. Matti Tikkanen viimeiset kilpailunumerot on merkitty Vi-

san kirjoihin v. 1957 kesällä 15-vuotiaitten sarjassa, mutta jäsenmaksut on maksettu seuraan vuoden 1960 loppuun.

Nykyään Matti Tikkanen tunnetaan Suomen Kansallisopperan balettitanssijana.

Martti Mattila on kolmas esiteltävistä nuorista. Hän on syntynyt 1942 ja talvella 1949 6-vuotiaana pojannappulana tuli Pakilan Visan hiihtokilpailuihin, vaikka alin sarja oli 10-v. Seuraavana talvena tuli hänen kaksoisveljensä Pertti mukaan. Tämän vuosiluokan poikia oli paljon vielä silloinkin kun he kilpailivat 13-v. sarjassa. Jäsentenvälisissä kilpailuissa oli aina 10—14 osanottajaa ja osat vaihtuivat joka kilpailuissa. Niinpä kenellekään tämän ikäluokan pojille ei montakaan palkintoa vuodessa karttunut. Mattilan veljekset olivat hyvin tasapäisiä kilpailuissa ja niin samannäköisiä, ettei alikirjoittanut tiennyt, kun erillään olivat, oliko kysymyksessä Mara vai Pera.

V. 1957 talvella hiihtokilpailuissa Mara erotui edelle veljestään ja samoin koko poikajoukosta, myös seuraotteluissa. Talvikauden palkintojen jaossa hän sai ensimmäisen kunniapalkintonsa lupaavimpana Visan nuorista hiihtäjistä. Kunniaapalkinto oli silloin elokuvateatteri Bio Tarjan lahjoittamat 10 vapaalippua. V. 1958 kesäkuussa miesten yleisurheiluluottelussa Lepp. Sisu—Pak.Visa voitti hän 1500 m:n juoksun tuloksella 4.31,6. Se oli 16-vuotiaalta pojalta sellainen tulos, joka pani ajattelemaan: Saa nähdä mitä tuostakin pojasta tulee, jos innostusta riittää! Mutta se jäi hänen viimeiseksi kilpailukseen Pakilan Visan kirjoissa.

Edellisenä syksynä oli Mara voittanut Helsingin oppikoulujen suunnistuksen alle 16-v. sarjassa. Siitä lähtien häntä houkuttelivat enemmän metsät, metsäpolut ja rastien löytäminen kuin radalla juokseminen. Helsingin Suunnistajat ottivatkin hänet hoiviinsa ja holhoukseensa. Oppikoulujen mestaruuden suunnistuksessa hän voitti kolmena vuotena, samoin hänellä on kolme 18—20 v. nuorten Suomen mestaruutta. V. 1964 kesällä saavutti Martti Mattila kansainvälisen suunnistuskilpailun voiton Kastellissa Länsi-Saksassa.

Tervehdimme ja onnittelemme

30-VUOTIASTA

PAKILAN VISAA

LÄNSI-PAKILAN PIONEERIT ry

LÄNSI-PAKILAN DEMOKRAATTINEN YHDISTYS ry

PAKILAN DEMOKRAATTISET NUORET ry

PAKILAN DEMOKRAATTINEN YHDISTYS ry

PAKILAN NAISET ry

PAKILAN NUORET PIONEERIT ry

PALOHEINÄN DEMOKRAATTINEN YHDISTYS ry

PALOTORPAN TIINAT ry

SKP:n LÄNSI PAKILAN OSASTO ry

SKP:n PAKILAN OSASTO

SKP:n PALOHEINÄN OSASTO ry

SKP:n TORPPARINMÄEN OSASTO ry

SNS:n PAKILAN OSASTO ry

VEIKKAA PAKILAN VISALLE

Vastaanotto keskiviikkoisin klo 19–21 Pakilan Työväentalossa, muulloin Elontie 77

Tervetuloa urheilun ja liikunnan pariin. Uusien jäsenten vastaanotto harjoitustilaisuuksissa. Puhelintiedustelut iltaisin 747 069, Eetu Ronkainen.

Pakilan Visan yleisurheiluharjoitukset

Pakilan urheilukentällä tiistaisin ja perjantaisin klo 18–20

Talvikausi:

- Voimistelu ja koripalloilu Pakilan kansakoululla maanantaisin klo 18–21.30
- Painonnosto Pakilan Työväentalolla perjantaisin klo 17.30–19.30
- Naisten voimistelu Pakilan kansakoululla torstaisin klo 20–21.30

Esso Huoltoasema**U. Talme**

Puh 740 761

Puutyö Kimpi

Kyläkunnantie 12 – Puh 740 439

Torpparimäen Valinta

Aessorintie 9 – Puh 748 075

Vesijohtoliike E. Helander

Soihutupolku 6 – Puh 749 248

Verhoiluliike A. Kanerva

Kansantie 12 – Puh 727 384

Kemikaliliike Judit

Pakilantie 11 – Puh 747 148

Kaikkia alan tuotteita

Tervetuloa

Peltisepänliike K. E. Schröder

Jakokunnantie 25 – Puh 746 357

Baari Pakila

Välitalontie 72 – Puh 740 983

L. Rosqvist, Hinauksia

Elontie 41 – Puh 748 046

Kauppapuuutarha Hilma Koskinen

Alkutie 24 – Puh 748 592

Pakilan Parturi-Kampaamo

om. Hulda Karesvuo

Lepolantie 7 – Puh 746 753

Tervetuloa

Pakilan Seurakunta**Paperijalostamo E. Lignell**

Alkutie 15 C – Puh 746 735

Suokukka

Pakilantie 11 – Puh 747 495

Suursuon Ostoskeskus

Sirolan Liikenne Oy

Puh 727 307

Shell Huoltoasema**T. Auvinen**

Käpylä – Puh 795 200

Ansari-Kukka

Lepolantie 8 – Puh 749 964

Sähkö-Aro

Koskelantie 46 – Puh 790 877

Vilho Hurskainen

Tuohimäentie 79

Söderholmin Kauppapuuutarha Oy

Pakila

Valokuvaamo E. Suonio

Koivikkotie 43 – Puh 740 517

Auto Kipinä

Jakokunnantie 12 – Puh 749 170

Automaalarit Oy

Lepolantie 30 – Puh 740 807

Pakilan Kauppahuone Oy

Koulumestarintie 5 – Puh 727 372

Länsi-Pakilan Kirjakauppa

Lepolantie 14 – Puh 749 871

Kampaamo Lokki

Välitalontie 72 – Puh 747 257

Kukkakauppa Kosmos

Välitalontie 72 – Puh. 747 451

Parturi-Kampaamo Kontu

Paloheinäntie 61 – Puh 749 873

Isrikki

Pakilantie 85 – Puh 748 638

Vetopuu

Runolaulajantie 2 – Puh 434 849

Metalliverstas A. E. Kokkonen

Alkutie 56

Ruokakontti

Lepolantie 72 – Puh 749 883

Pakilan Asuste

Lepolantie 7

Saunabaari

Metsäpurontie 25

Pakilan Putki Oy

Kirkkoherrantie 8, H:ki 65

A. G. Hissi

Lampuotilantie 47

Pakilan Puu

Koulumestarintie 20

Varattu**Varattu****Urheilu Rantala**

Metsäpurontie 29

Hieke Konepaja

Välitalontie 4

Paloheinän Parturi-Kampaamo

Raiviotie 9

Hoidamme hiuksenne kauniiksi ja terveeksi

Om. Rva Rauhala

Kansan Uutiset

kotiin ja
kentille

Kansan Uutisten urheiluosasto

- ei elä karsinassa vaan kertoo urheilutapahtumat niin TULn kuin SVULn piiristä
- iskee vaikka totuus olisi katkeraakin
- seuraa urheilua idästä länteen
- tukee monin tavoin työläisurheilua: siitä esimerkkinä TULn parhaalle yleisurheiluseuralle vuosittain kiertävä Kansan Uutisten viesti.

Avorra näkemystäsi myös urheilun alalla

VEIKKAUS

*Veikaten
voimat*